

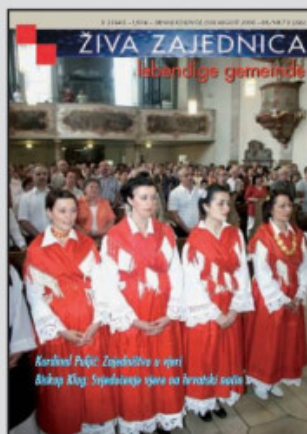
ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

Kardinal Puljić: Zajedništvo u vjeri

Biskup Klug: Svjedočenje vjere na hrvatski način

Naslovnica:

S nedavne proslave u Schwäbisch Gmündu;
snimio: A. Polegubić

ŽIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen katholischen Gemeinden in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824

E-Mail:

zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
P. Josip Bebić

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
P. Josip Bebić, Željka Čolić,
Stjepan Herceg,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout:
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:
Spengler's Druckwerkstatt GmbH
64572 Büttelborn

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-

Bankverbindung:
Konto Nr. 129072 (BLZ 500 502 01),
bei der Frankfurter Sparkasse

Zadnja stranica:

Ljetni ugodaj u Hrvatskoj;
snimio: A. Polegubić

IN MEMORIAM

Pjesnik i esejist Zlatko Tomičić (1930.–2008.)

U Zagrebu je 16. lipnja nakon duge i teške bolesti umro pjesnik i esejist Zlatko Tomičić (1930.–2008.). Tomičić je gimnaziju pohađao u Vin-kovcima, a Filozofski fakultet u Zagrebu. Neko je vrijeme radio kao profesionalni no-vinar, a od 1954. profesio-nalni je književnik. S Dragu-tinom Tadijanovićem pri-re-dio je Antologiju hrvatskih pjesama u prozi (1958.). Uređivao je časopis „Medu-tim“ a od 1968. do 1969. uređivao je „Hrvatski književni list“ u Zagrebu. Na-kon višegodišnje zabrane, ponovo ga pokreće 1990-ih. Suradivao i s časopisom za kulturu „Hrvatsko slovo“.

Pisao je prozu, putopise, drame, eseje i likovne prikaze, na hrvatski jezik prevodi i pjesme s makedonskog jezika. Za svoj rad je dobivao i nagrade (Na-grada „Zvonimir Golob“ za najljepšu neobjavlenu ljubavnu pjesmu ...). Tomičić je u svojim pjesmama želio posvjedočiti širokim motivskim repertoarom eks-tenzivnost doživljaja i širinu teme pa zato pjesme sadržajno puni od starozav-jetnoga biblijskoga do suvremenog i tehnicističkog, od prirodnog i dionizijskog do moralnoga i etičkoga, od slavonskog do južnohrvatskog krajolika, od hlad-nog pejzaža do onog ladanjskog. U svojoj zrelijoj fazi Tomičić tematizira dua-litet duše i tijela, mehanizam društvenoga funkcioniranja, naročito temom Hrvat-ske kao krajolika, kao tradicijske i povijesne, kao osmišljenja i kao simbola. On je pisac putopisa s povijesnim reminiscencijama te novela s jakom digresi-jom. Djela su mu „Susret osmorice“ (1950.), „Četvrtog ne razumijem“ (1955.), „Nestrpljivi život“ (1956.), „Balada uspavanog čovjeka“ (1964.), „Put k Meš-troviću“ (1965.), „Hrvatsko more“ (1969.), „Vražje oko“ (1986.), „Gluha ned-jelja“ (1988.), „Kriliati magarac“ (1990.), „Djela“ (1990.), „Ples ždralova“ (1997.), „Zemlja obećana“ (1998.) i brojna druga.

Hina

Hrvatska, ljubavi moja

Hrvatska, ljubavi moja,
i ovdje sam tvoj sin,
i ovdje sam tvoje ime
i tvoj sjaj.

Hrvatska, djevojko moja,
svuda mislim na tebe,
u svakoj zemlji te sanjam,
u svaki te nosim kraj,

Hrvatska, gujo pod kamenom
s golim trokutima i ilirskim mjesecom
tko na te s mržnjom stane
past će mrtav od otrova tvoga.

Hrvatska, zvijezdo na nebu,
tvojom pomoću stekoh sile svijeta,
svjetlost jesi što pada na ruke
iz tijela i krvi raspetoga Boga.

● SCHWÄBISCH GMÜND:

Graditi
zajedništvo
u vjeri

str.

8

● REPORTAŽA: HKZ RAVENSBURG...

S pastoral-
nim vijećima
u budućnost

str.

10

● BOG U SUVREMENOM SVIJETU

Kriza svakog
kršćanina

str.

12

IZ CRKVE U SVIJETU:

Mladima treba dati posao

„Dvanaestorica apostola nisu bili savršeni ljudi; jamačno je da su vjerovali, da su bili puni poleta i žara, no bili su obilježeni i svojim ljudskim granicama“, kazao je Papa u Apuliji.

4

IZ CRKVE U DOMOVINI:

Uspostavljena Đakovačko-osječka
metropolija i Srijemska biskupija

5

FREIBURG IM BREISGAU:

Biskup Klug pohodio misiju

Tijekom misnog slavlja dvadesetero mladih primilo je sakrament potvrde, a dugogodišnji voditelj misije fra Alojzije Duvnjak oprostio se od zajednice.

6

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

P. Josip Bebić: Das Leben besteht
aus Höhen und Tiefen

DEUTSCHE (ERZ)BISCHÖFE

Antonia Tomljanović-Brkić:
Auf Augenhöhe

13-15

Mons. Štambuk s pravom ističe kako je turizam uistinu misijska „šansa“ za svećenike, redovnike, redovnice i sve Kristove vjernike ma gdje bili, ma gdje živjeli.

U potrazi za mirom i odmorom

Na naše zadovoljstvo, poučeni ranijim ljetnim sezonama, naše crkve su tijekom ljeta punije (...). To nesumnjivo spada u pozitivne oznake turističkog vremena, jer mnogi vjernici ne zaboravljaju da su vjernici i za vrijeme ljeta, što mi osobito trebamo istaknuti našim vjernicima, koji kao da za vrijeme ljeta (više njih!) zaborave da su vjernici, da se s Kristom treba družiti i u mjesecima lipnju, srpnju, kolovozu i rujnu... i da je ljeta također vrijeme kada bi trebalo imati vrijeme za molitvu, a osobito vrijeme za činjenje dobrih djela i iskazivanje pažnje „svakomu stvorenju“ pa i braći ljudima (...), poručio je hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk za Nedjelju turizma vjernicima svoje biskupije. Za ljetnog odmora milijuni ljudi su u pokretu, u potrazi za mirom i odmorom za dušu i tijelo. Mnogi će od njih na svojim odredištima posjetiti brojna svetišta te tako uz tjelesni odmor pronaći i

duhovnu okrepu. Stoga mons. Štambuk s pravom ističe kako je turizam uistinu misijska „šansa“ za svećenike, redovnike, redovnice i sve Kristove vjernike ma gdje bili, ma gdje živjeli. Svi su oni pozvani svatko na svoj način biti blizu ljudima koji traže. A takvih je uistinu veliki broj. Ritam svakodnevice čini svoje. Nakon prijednog puta potrebno je zastati, odmoriti se, napuniti svoje životne baterije kako bi se moglo dalje u svoje obitelji, radna mjesta, životne sredine. Hrvati iz Njemačke i svijeta najradije svoj odmor provode u domovini, na hrvatskom moru. To je ujedno i prigoda vratiti se i u stvarnosti svojim korijenima; obići svoja rodna mjesta, rodbinu, svoja svetišta i kulturne znamenitosti. Sve to postaju mjesta susretništa iseljeničstva i domovine, susretništa od kojih se dalje punije živi.

Neka je svim ugodan odmor!

Urednik

Iz delegatovog Duhovnog poticaja

Život se sastoji od uspona i padova

Cijenjene čitateljice i čitatelji!

Od otvaranja Europskoga nogometnog prvenstva (7. lipnja) pa sve do njegova završetka (29. lipnja) nogometna groznica tresla je milijune nogometaših zanesenjaka diljem Europe i svijeta. Navijači 16 nacija učinili su „invaziju“ na austrijske i švicarske gradove u kojima se održavalo europsko natjecanje. Gromoglasno su navijači pjevali domoljubne pjesme, skandirali i bodrili svim srcem svoje miljenike pozdravljajući ih zastavama i zastavicama. Među njima su se posebno isticali hrvatski navijači obučeni u kockaste majice. To se najbolje moglo vidjeti u Beču i Klagenfurtu. Više od 100.000 hrvatskih navijača iz domovine, Australije, Amerike, Kanade i svih europskih zemalja išli su uoči nastupa u katedrale, crkve, kapele moliti i paliti svijeće za uspjeh vatrenih. Radosni smo što su se, uz male iznimke, hrvatski navijači ponašali pristojno i za svaku pohvalu. Njihovu veselju, pjevanju i radosnom druženju nije bilo kra-

ja sve do trenutka poraza od turske momčadi. Neočekivan poraz pogodio je hrvatske nogometaše kao grom iz vedra neba, a navijače ušutkao kao nitko do tada. Tajac i razočaranje, tuga i ogorčenje mijesali su se kod hrvatskih navijača, a radost i oduševljenje kod turskih. Tko zna što bi se sve dogodilo mnogima od nas da je hrvatska momčad ušla u polufinale i finale? O tom ne želim sada nagađati. Koliko bi se važnijih poslova ostavilo na štetu poduzeća, obitelji, zajednica i čitave države. Neka nam i ovo natjecanje bude dobra pouka da se naš život sastoji od uspona i padova, pobjeda i poraza, radosti i tuge. Pismo nas uči da sve pod nebom ima svoje doba, i svaki posao pod nebom svoje vrijeme, vrijeme plaća i vrijeme smijeha (Prop 3,4). Svima koji idu na odmor želim puno lijepoga i dobrog, posebno školarcima i studentima neka je uspješan završetak ove školske i studentske godine.

Vaš fra Josip Bebić, delegat

Mladima treba dati posao

„Dvanaestorica apostola nisu bili savršeni ljudi; jamačno je da su vjerovali, da su bili puni poleta i žara, no bili su obilježeni i svojim ljudskim granicama“, kazao je Papa u Apuliji.

D vodnevni pohod pape Benedikta XVI. južnoj Italiji 14. i 15. lipnja ostat će posebno u sjećanju mladima. U pokrajini Apuliji, u mjestima Santa Maria di Leuca i gradu Brindisiu Sveti Otac posebno se obraćao upravo njima, jer je nezaposlenost mladih jedan od najvećih problema južne Italije. Upravo je sa samoga „vrha“ talijanske „čizme“ Papa u dva dana mlade pozivao na nadu, a sve ljude na povjerenje i solidarno djelovanje. Istodobno je svima pojasnio da kršćansko suosjećanje s drugima nema ništa zajedničko s nekakvim nabožnjaštvom ili pak s napačanim dobroćinstvima, već se može poistovjetiti sa solidarnošću i stavom koji zna da s drugima sve treba dijeliti.

Apostoli nisu bili savršeni ljudi

Misa na otvorenom u luci u Brindisiu 15. lipnja bila je vrhunac dvodnevnoga pastoralnoga pohoda Benedikta XVI. Apuliji. Svetost i misijski duh dvije su strane jedne medalje, podsjetio je Papa: „Dvanaestorica apostola nisu bili savršeni ljudi; jamačno je da su vjerovali, da su bili puni poleta i žara, no bili su obilježeni i svojim ljudskim granicama.“ Isus apostole nije pozvao jer su već bili sveti, nego zato da bi to postali. Isto to vrijedi za sve kršćane i danas. Brinđiški nadbiskup Rocco Talucci u svom je pozdravu pohvalio posebno ulogu lučkoga grada kao „ekumenskoga raskršća i mosta“ prema istoku. Mons. Talucci Papu je zamolio da blagoslovi „ta vrata prema istoku, kako bi mir došao na Bliski istok, osobito u Svetu Zemlju.“

Luka – mjesto pristajanja i odlazaka

Na taj njegovo pozdrav odgovorio je Papa u svom nagovoru prije molitve Andeoskog pozdravljenja. Sve zemlje Sredozemlja i Bliskoga istoka pozvao je na mir i suradnju, na sprječavanje sukoba, traženje rješenja i pomirenje. „Mjesto na kojemu

se nalazimo – luka – prepuno je brementoga simboličnoga značenja. Svaka luka govori o prihvatanju, o zaklonu, o sigurnosti; govori o željenome pristajanju nakon – možda duge i teške – plovidbe morem. No, govori i o odlascima, o planovima i težnjama, o budućnosti. Luka Brindisija na osobit način ima istaknutu ulogu za komunikaciju prema Sredozemnomu moru i prema istoku, te stoga ugošćuje i bazu Ujedinjenih naroda, koja ima važnu funkciju u humanitarnome smislu.“

Molitva za mir na Sredozemlju

U smislu svoga govora pred Ujedinjenim narodima, Papa je podsjetio na potrebu dijaloga i pomirenja među narodima: „Želim ponoviti kršćansku poruku o suradnji i miru među svim narodima, osobito među onima koji okružuju ovo more, drevnu kolijevku civilizacije, te onih Bliskoga i Srednjega istoka. Drago mi je što to mogu učiniti riječima koje sam upotrijebio prije dva mjeseca u New Yorku, obraćajući se Općoj skupštini OUN-a: 'Djelovanje međunarodne zajednice i njezinih institucija, podrazumijevajući poštivanje načela što su u temelju međunarodnoga poretka, nikada se ne smije tumačiti kao neželjeno nametanje i kao ograničavanje suverenosti. Upravo suprotno: ravnodušnost ili izostanak intervencije čine stvarnu štetu. Ono što je potrebno je dublje traganje za načinima prevencije i nadzora sukoba, istražujući svaki mogući diplomatski put i posvećujući pozornost i ohrabrenje pa i najslabijim znakovima dijaloga ili želji za pomirenjem.'“

U svojoj molitvi Papa je podsjetio da je Majka Božja „luka spasa“ za svakoga čovjeka i cijelo čovječanstvo: „S ovoga komadića Europe što se proteže u Sredozemno more, između istoka i zapada, još se jednom obraćamo Mariji, Majci koja nam 'pokazuje put' – Odegitria – darujući nam Isusa, Put mira. Zazivamo je u duhu sa svim nazivima kojima se časti u svetištima Apulije, a osobito

ovdje, iz ove drevne luke molimo ju kao 'luku spasa' za svakoga čovjeka i za cijelo čovječanstvo. Njezina majčinska zaštita neka uvijek brani ovaj vaš grad i pokrajinu, Italiju, Europu i cijeli svijet od nepogoda koje prijetite vjeri i pravim vrijednostima; neka mladima dadne da bez straha izvezu na pučinu kako bi s kršćanskom nadom krenuli ususret životnome putovanju. Marijo, luko spasenja, moli za nas!“

Papa za mlade nezaposlene

Upravo je mladim nezaposlenima Benedikt XVI. posvetio posebnu pozornost u subotu, 14. lipnja, prvoga dana svoga posjeta Apuliji. Papin govor u Brindisiu navečer, u kojemu se suočio s „dramatičnom pojavom nezaposlenosti“, u Italiji je pobudio veliko zanimanje. Nezaposlenost je veliki teret za mnoge mlade na jugu Italije, rekao je Papa, te upozorio da im u ušima stalno zvuči „poziv na laku zaradu“, na lako dolaženje do novca, te im se sa svih strana nude „umjetni rajevi“ droge i raznih ovisnosti. Na Piazzale Lenio Flacco u središtu Brindisija u subotu navečer Sveti Otac je istaknuo: „Ne dajte se zavesti i uhvatiti u mrežu zla. Podite putem traganja za životom koji je bogat vrijednostima, kako biste izgradili pravednije društvo koje je otvoreno budućnosti.“ Put dobra ima jedno ime: „on se zove ljubav“. Božja ljubav ima „milosrdno lice Isusa Krista“. A to je lice Brindisi vrlo često pokazivao i Benedikt XVI. nije propustio priliku podsjetiti na otvorenost toga grada prema izbjeglicama. Brindisi ima zadaću preko Jadranskoga mora izgraditi most s drugim zemljama Sredozemnoga mora, rekao je Benedikt XVI. i podsjetio na povijesnu ulogu lučkoga grada za obrtnike, trgovce, zanatlije, vojnike, znanstvenike i hodočasnike koji su se otputili na istok. Istodobno je Brinđizane pozvao da sačuvaju svoje vrijednosti kao što su poštivanje života, te povezanost s obitelji i Crkvom.

M. K.

Đakovačko-osječka metropolija i Srijemska biskupija

Osnovni razlog uspostave nove crkvene pokrajine jest bolje promicanje zajedničke pastoralne djelatnosti susjednih biskupija i unapređivanje međusobnih odnosa dijecezanskih biskupa, istaknuo nadbiskup Srakić.

U Biskupskom domu u Đakovu u nazočnosti kardinala Josipa Bozanića, biskupa Hrvatsko-slavonske crkvene pokrajine, brojnih svećenika, redovnika, redovnica apostolski nuncij u Hrvatskoj nadbiskup Mario Roberto Cassari priopćio je u srijedu 18. lipnja da je papa Benedikt XVI. ponovno uspostavio Biskupiju Srijemsku. Biskupom je imenovao mons. Đuro Gašparović. Biskup Gašparović ujedno je član Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda i više ne pripada Hrvatskoj biskupskoj konferenciji. Istodobno uspostavljena je crkvena pokrajina Đakovačko-osječka, a biskupija Đakovačko-osječka promaknuta je na metropolitansko sjedište. Dokinut je naslov „bosanska“, a dodan „osječka“. Sufraganske biskupije su Srijemska i Požeška. Prvim nadbiskupom imenovan je dosadašnji biskup đakovačko-srijemski dr. Marin Srakić koji je ujedno imenovan metropolitom đakovačko-osječkim. Promijenjen je naziv crkvene pokrajine Hrvatsko-slavonske u Zagrebačku crkvenu pokrajinu kojoj su sufraganske biskupije Križevačka i Varaždinska. Dosadašnja Hrvatsko-slavonska ili Zagrebačka crkvena pokrajina imala je više od 2.600.000 katolika. Nova Srijemska biskupija ima 29 župa i 19 svećenika i članica je Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda.

Srećko A. Polegubčić

Prvim nadbiskupom imenovan je dosadašnji biskup đakovačko-srijemski dr. Marin Srakić koji je ujedno imenovan metropolitom đakovačko-osječkim

na svećeničkog posvećenja. Proslavljen blagdan sv. Vida, zaštitnika riječke nadbiskupije. Misno slavlje u Rijeci na blagdan sv. Vida predvodio je varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak. Predvođeni križem koji su nosili pomorci, Riječani su se 15. lipnja okupili u procesiji ispred katedrale sv. Vida te središtem grada došli do Trga Riječke rezolucije gdje su euharistijom i molitvom proslavili blagdan vjekovnog zaštitnika Rijeke, riječke katedrale i nadbiskupije. Dvije tisuće vjernika okupilo se na trgu pod stupom na kojemu je prije 500 godina uklesan najstariji sačuvani lik sv. Vida u Rijeci. U zajedništvu s biskupom Mrzljakom na misi su koncelebrirali riječki nadbiskup Ivan Devčić, gospičko-senjski biskup Mile Bogović, porečko-pulski biskup u miru Anton Bogetić, generalni tajnik HBK-a mons. Vjekoslav Huzjak i pedesetak svećenika, a na misi je sudjelovao i riječki gradonačelnik Vojko Obersnel te predstavnici gradskih vlasti.

Sjećanje na Ivana Pavla II.

Na dan pete obljetnice papina pohoda Zadru u ponedjeljak 9. lipnja u zadarskoj Hrvatskoj kazališnoj kući održana je svečana akademija „Sjećanje na Ivana Pavla II.“, na kojoj je glavni gost bio Andreas Englisch, njemački pisac i novinar, poznavatelj i pratitelj Ivana Pavla II. na pastoralnim putovanjima, autor bestselera „Ivan Pavao II. – Tajna Karola Wojtyła“. Prigodnu riječ uputio je najprije zadarski nadbiskup Ivan Prenda, koji je tog dana proslavio i 18. obljetnicu svoga biskupskog posvećenja. U prostorijama Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu održana je 16. lipnja sjednica Odbora za pastoral Roma Hrvatske biskupske konferencije, pod predsjedanjem đakovačkoga i srijemskoga pomoćnog biskupa Đure

Hranića, predsjednika Odbora. „Bleiburg – tragedija i nada“ fotomontografija objavljena u suizdanju Glasa Koncila, Počasnoga blajburškog vođa, Tekstilno-tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Nacionalnog ureda za inozemnu pastvu predstavljena je u petak 13. lipnja u Europskom domu u Zagrebu. O knjizi su govorili njezin nakladnik, ravnatelj novinsko-izdavačke kuće „Glas Koncila“ Nedjeljko Pintarić, autori Bože Vukušić, tajnik i glasnogovornik udruge Počasni blajburški vođa, dr. Zvonko Dragičević, redoviti profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, povjesničar dr. Josip Jurčević te recenzent knjige profesor emeritus s Tekstilno-tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, dr. Ivo Soljačić.

U dvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu u Požegi 10. lipnja održana je konstituirajuća sjednica trećeg saziva Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije. Nakon molitve u uvodnoj riječi biskup Antun Škvorčević vijećnike je podsjetio na dva prethodna mandata Prezbiterskog vijeća koja su tijekom deset godina postojanja Požeške biskupije pomagala biskupu u njezinoj upravi te da od novog saziva očekuje suradnju u promišljanju i donošenju odluka o važnim pitanjima daljnjeg života ove mjesne Crkve.

Spomen na ubijenog svećenika

U župnoj crkvi sv. Roka u Bosanskoj Gradskoj misnim je slavljem 16. lipnja komemorirana 16. obljetnica otmice i ubojstva župnika susjedne župe sv. Josipa u Novoj Topoli Ratka Grgića. U župi Krista Kralja u Čitluk, 17. lipnja održan je pripremni susret sudionika Svjetskog dana mladih iz Mostarsko-Duvanjske biskupije. U organizaciji HKD-a Napredak predstavljene su knjige prof. don Nike Luburića: Da se ne zaboravi – Glazbeni izvješća iz Sarajeva 1997.–2007. Duhovne popijevke iz Hercegovine (1994.), Pjevajte Gospodu pjesmu novu, Vlastitosti Biskupske konferencije BiH (supriedio, 2003.) i dr.

A.O.

Slovinci u Požeškoj biskupiji

Predvođeni svojim nadbiskupom mons. dr. Francom Krambergerom, pomoćnim biskupima mons. Jožefom Smejcem i mons. Peterom Stumpfom skupina od stotinu i dvadeset svećenika Mariborske nadbiskupije posjetila je 11. lipnja Požešku biskupiju. Hodočašće je priređeno tragom prognanih mariborskih svećenika u II. svjetskom ratu te pohod mjestima njihova boravka u Požeškoj biskupiji prigodom Da-

FREIBURG IM BREISGAU

Biskup Klug pohodio misiju

Tijekom misnog slavlja dvadesetero mladih primilo je sakrament potvrde, a dugogodišnji voditelj misije fra Alojzije Duvnjak oprostio se od zajednice.

Misno slavlje predvodio je pomoćni frajburški biskup mons. Reiner Klug

Pomoćni frajburški biskup mons. Reiner Klug, na čelu Referata za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika u toj nadbiskupiji, pohodio je Hrvatsku katoličku misiju Freiburg-Bad Säckingen u nedjelju 22. lipnja i podijelio sakrament potvrde. Toga je dana ujedno priređen i oproštaj od dugogodišnjeg voditelja misije fra Alojzija Duvnjaka koji u misiji ostaje do 31. kolovoza, a na njegovo mjesto dolazi vlč. dr. Mato Drljo iz HKM Nersingen.

Svečano misno slavlje u tom je povodu u Mutterhauskirche u Freiburgu, u kojoj se Hrvati okupljaju na središnje misijsko misno slavlje dok se ne preuredi crkva Srca Isusova u kojoj su se prethodno okupljali, predvodio je mons. Klug u zajedništvu s domaćinom o. Duvnjakom, izaslanikom provincijala Hrvatske provincije franjevača trećoredaca glagoljaša fra Ivana Paponje fra Miroslavom Barunom koji je godinama djelovao u HKM Gaggenau-Rasstatt, te s njemačkim župnikom župe Srca Isusova u Freiburgu vlč. Hansom Jörgenom Raschom. Tijekom misnog slavlja dvadesetero mladih primilo je sakrament potvrde. Sve je na početku pozdravio o. Duvnjak,

posebno zaželjevši dobrodošlicu mons. Klugu. U ime misijskog vijeća biskupa je pozdravila Slavica Mandić koja mu je zahvalila za briznost i ljubav kojom Nadbiskupija Freiburg prihvata Hrvate katolike u svojoj sredini te im omogućuje živjeti vjeru na svom hrvatskom jeziku.

Mons. Klug je u propovijedi izrazio radost što može podijeliti sakrament potvrde mladima koji će tako postati punopravni članovi Crkve te je svojom vjerom obogatiti. Potaknuo je nazočne neka se sjete svoje potvrde i svoga osobnog iskustva vjere. Ujedno je potaknuo potvrđenike da sakramentom potvrde pružmu odgovornost u Crkvi i da zauzetije svjedoče svoju vjeru. Posebno im je preporučio neka ustraju u molitvi, jer bez molitve nema vjere. „Vi ste bogati jer iako ste u Njemačkoj vjeru živite i svjedočite na svoj hrvatski način. U tom

smislu ste napredniji nego mnogi političari, posebno u ovo vrijeme ujedinjenja Europe. Budite ponosni živjeti vjeru kako su vas naučili vaši roditelji. S dvojezičnošću imate sigurnosnu opremu poput sigurnosnog pojasa u automobilu“, kazao je mons. Klug koji je okupljenima prenio pozdrave frajburškog nadbiskupa i predsjednika Njemačke biskupske konferencije mons. Roberta Zollitscha. Ujedno je zahvalio o. Duvnjaku za sve što je učinio u toj hrvatskoj zajednici tijekom 24 godine djelovanja.

U prikaznim darovima prinijete su hrvatska i njemačka zastava

U prinosnim darovima potvrđenici su prinijeli kruh, hostije, grožđe, vino, Bibliju, Katekizam Katoličke Crkve, cvijeće, njemačku i hrvatsku zastavu.

O. Barun je tijekom oproštaja o. Duvnjaka od zajednice kazao kako svaki oproštaj ima dva lica. „Jedno koje u sebi nosi određenu sjetu radi rastanka od zajednice kojoj si darovao 24 godine svoga svećeničkog rada, a drugo pokazuje ponos kao pogled na te 24 godine plodonosnog života i rada na slavu Božju, a za duhovnu korist ove hrvatske zajednice. U ime naše provincije i kao izaslanik našega o. provincijala fra Ivana Pa-

Sakrament potvrde primilo je dvadesetero mladih

U ime provincijala o. Paponje oproštajno slovo
o. Duvnjaku uputio je fra Miroslav Barun

kazao je dodavši kako se o. Duvnjak uskoro vraća u domovinu, u svoju redovničku zajednicu u Zadar. Ujedno je spomenuo franjevence trećoredce koji su u toj misiji djelovali od njezina utemeljenja 1970. godine: fra Jerka Runju, fra Ivana Badurinu, fra Nikolu Nižića, fra Stjepana Mikulana, fra Božu Rimca, fra Božu Bugariju, te druge koji su dolazili na ispomoć me-

đu kojima su najučestaliji bili fra Vice Blekić i fra Danijel Mihatov. Svim potvrđenicima su uručene Ilustrirane Biblije mladih te uspomene, a upriličeno je i zajedničko fotografiranje.

Misno slavlje na orguljama je pratila Mara Hoeke-Sliško. Pjevala je cijela zajednica uz pomoć skupine pjevačica i pjevača.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

ponje ja Ti od srca zahvaljujem na Tvome svećenikom i redovničkom svjedočenju Radosne vijesti i slave Božje u ovoj zajednici. Tvoj stan u kojem si toliko vremena proboravio bio je pravi mali samostan. Njegova vrata su bila uvijek otvorena za svaku pomoć, kako onima koji su te okruživali, tako i onima koji su dolazili iz daleko, iz domovine. Ako je nekoga životni program uputio u Freiburg, Ti i Tvoj stan ste bili prva čvrsta točka od koje se dalje moglo sigurnije planirati svoj život, studij, ili rad u ovoj sredini. Uza sve te duboke korijene Tvoga pastoralnog rada među Hrvatima, kaže se da vrijeme ipak sve zaboravom pokriva, pa što nije zapisano kao da nije ni postojalo. Kako se to ne bi dogodilo, Ti si pripremio dvije spomen-knjige o životu i radu Hrvata u ovoj hrvatskoj katoličkoj misiji,

Misnom slavlju pribivao je veliki broj vjernika

SCHWÄBISCH GMÜND

Graditi zajedništvo u vjeri

Vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić pohodio je u nedjelju 8. lipnja Hrvatsku katoličku zajednicu (HKZ) sv. Nikole Tavelića u Schwäbisch Gmündu, koju zajedno s HKZ bl. Alojzija Stepinca u Schorn-dorfu vodi vlč. dr. Vjekoslav Šaravanja. Svečano misno slavlje u punoj crkvi sv. Franje u Schwäbisch Gmündu predvodio je kardinal Puljić u zajedništvu s ravnateljem dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. Antom Kutlešom, domaćinom vlč. Šaravanjom, voditeljem HKM Heidenheim a.d. Brenz i HKZ Aalen vlč. Vilimom Koretićem te župnikom Poljske katoličke zajednice u tom gradu mons. Franciszkom Boguckim. Kardinala je na početku pozdravio domaćin vlč. Šaravanja. Kardinal Puljić je u propovijedi istak-

Misno slavlje predvodio je i propovijedao kardinal Vinko Puljić

Isusa znači slijediti svoja životna ostvarenja. Ujedo je podsjetio kako danas nedostaje ljudima radosti jer nedostaje duha te je potaknuo okupljene neka žive iz vjere i nade. Govoreći o važnosti svećeničkog zvanja, posvjedočio je kako su za Domovinskog rata u BiH mnogi otišli, a svećenici su ostali uz narod i prehranjivali

rencije dakovačkoga i srijemskog biskupa mons. Marina Srakića te predsjednika Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu dubrovačkog biskupa mons. Želimira Puljića. „Naša je moralna dužnost i obveza zvati na povratak našeg naroda u Bosnu i Hercegovinu. Nema ljepše radosti i bogatstva nego vratiti se u svoj dom, na svoje ognjište, kazao je potaknuvši okupljene neka ne prodaju svoju djedovinu. „Svoj dom se ne prodaje, zemlja se ne prodaje. Radije to darujte svom bratu ili svom susjedu.“

Nakon misnog slavlja za sve je pripremljen dobrotorni ručak, a vlč. Šaravanja je kardinalu Puljiću u ime vjernika dao dar od 5000 eura za obnovu Vrhbosanske nadbiskupije. I vjernici su pojedinačno davali svoj

Zajednička fotografija s kardinalom Puljićem

nuo: „Kad god se nalazim s našim narodom izvan domovine u meni je dvojak osjećaj. Prvo, žao mi je da ih susrećem izvan domovine. Valio bih ih susretati u njihovim župama, tamo gdje su nikli, tamo gdje su kršteni. Na neki način čovjek osjeća nostalgiju za svojim svijetom koji je raspršen diljem Europe i kugle zemaljske. Opet drugi osjećaj, drago mi je da taj naš narod čuva vjeru otaca, da ga ta vjera okuplja. Posebno susrećem ljude raznih profesija, znanja, umijeća. Vidim kako su mnogi uspijevali svoje sposobnosti ugraditi u razvoj ove i drugih zemalja u kojima žive. Onda vidim da ima jako puno sposobnosti u našem narodu. Smatram da je prevažno sačuvati vjeru i iz te vjere misliti, govoriti i odlučivati. Isus nikada nikoga nije prevario. Mi ljudi jedni druge znamo prevariti. Nekada to i smišljeno uradimo, a nekad jer smo nepostojani. Isus svoja obećanja uvijek ispunja. Slijediti

ga. Potaknuo je vjernike neka nikada ne zaborave svoju kolijevku i svoje stare koji tamo žive. „Naši grobovi zaslužuju poštovanje. Mi smo jedan narod bez obzira na države, jedan narod jednog jezika i jedne vjere i ne smijemo tu podijeljenost doživljavati da nas razbije. Voljeti svoj kraj to je normalno, ali moramo imati ljubavi za sve one koji jednim jezikom Boga slave. Ta naša ljubav mora rasti u povezanosti. Zato neka ovaj moj dolazak među vas bude ohrabrenje rasta u vjeri, povezanosti sa svojim krajem, ohrabrenje zajedništva.“ U prikaznim darovima vjernici su u narodnim nošnjama prinijeli kruh, vino, svijeću, Bibliju i krunicu. Na kraju je nekoliko riječi kazao i ravnatelj vlč. Kutleša. Izrazio je radost što je mogao misu slaviti s kardinalom Puljićem koji je ujedno i predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine te je okupljenima prenio pozdrave i predsjednika Hrvatske biskupske konfe-

Kardinala je pozdravio voditelj zajednice vlč. dr. Vjekoslav Šaravanja

doprinosa. Okupljenima se u dvorani još jednom obratio kardinal Puljić koji je govorio o stanju u Bosni i Hercegovini te je sve pozvao na predstojeće lokalne izbore u toj zemlji. Između ostalih govorili su i ravnatelj Kutleša, župnik župe sv. Franje iz toga grada vlč. Herman Fiedl, predstavnici Hrvatskoga kulturnoga društva „Napredak“ iz Ludwigsburga te urednik „Žive zajednice“ dr. Adolf Polegubić koji je okupljenima prenio pozdrave delegata za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josipa Bebića.

Ujedo valja podsjetiti kako je kardinal Puljić predvodio misu za njemačke vjernike u subotu 7. lipnja u crkvi sv. Franje u Schwäbisch Gmündu u povodu 100. obljetnice te župe, a došao je na poziv župnika vlč. Hermana Fiedla, velikoga prijatelja Hrvata. Kardinal je ujedno toga dana na poziv pomoćnoga biskupa Biskupije Rottenburg-Stuttgart Thomasa Marije Renza posjetio tu Biskupiju na čijem je području veliki broj Hrvata koji se okupljaju u velikom broju hrvatskih katoličkih zajednica.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

HEIDENHEIM A.D. BRENZ

Proslavljen blagdan Srca Isusova

Blagdan Presvetoga Srca Isusova svečano je proslavljen u nedjelju 8. lipnja u crkvi sv. Marije u Heidenheimu a.d. Brenz. Svečano misno slavlje u tom je povodu u punoj crkvi predvodio vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u zajedništvu s ravnateljem dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. Antom Kutlešom, voditeljem hrvatskih katoličkih zajednica (HKZ) Heidenheim a.d. Brenz i Aalen vlč. Vilimom Koretićem, voditeljem HKZ Göppingen i HKZ Geislingen fra Ivanom Gavranom, voditeljem HKZ Schwäbisch Gmünd i HKZ Schorndorf vlč. dr. Vjekoslavom Šaravanjom te župnikom župe Pohodenja Blažene Djevice Marije u Sisku vlč. Brankom Koretićem, koji je u toj zajednici u petak 6.

Misno slavlje predvodio je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić

U ime župnog vijeća dobrodošlicu je kardinalu uputila Marina Herc.

Kardinal Puljić je u propovijedi kazao kako ga veseli da naši ljudi u tu-

đini nisu zaboravili svoj kraj i svoj zavičaj. „Nas Hrvate bez obzira na državne granice veže isti jezik i ista vjera. U hrvatskom se narodu često zna uvući podijeljenost po regijama. Normalno je da volimo svoj kraj, zavičaj, ali trebamo shvatiti da smo jedan narod. Ovdje smo došli, našli novi dom“, kazao je kardinal Puljić pozivajući vjernike neka djecu odgajaju u ljubavi prema Bogu, hrvatskom narodu, ali i prema svakom čovjeku. „Ako vjera nije izišla iz srca, ona ne pokreće čovjeka. Stoga je važno da je prenosimo srcem. Važno je razgovarati sa srcem. Srcem čuti, srcem reći.“

Mladi obučeni u narodne nošnje u prinosnim su darovima prinijeli kruh, hostije, grožđe, vino, kalež i Bibliju.

Misno slavlje uveličao je zbor mladih iz župe Pohodenja BD Marije iz Siska po vodstvu Gabrijele i Darka Balkovića.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Na misnom slavlju okupio se veliki broj Hrvata

i subotu 7. lipnja predvodio duhovnu obnovu.

Na početku misnog slavlja kardinala i sve okupljene je pozdravio voditelj zajednica vlč. Koretić. „Dijelim radost čitave ove zajednice i posebno sam sretan da Vas mogu pozdraviti i zaželjeti Vam dobrodošlicu u ovu našu zajednicu te da možete sa sobom odavde ponijeti obilje radosti što Katolička Crkva u hrvatskom narodu i ovdje živi i ispovijeda svoju vjeru na hrvatskom materinskom jeziku“, kazao je vlč. Koretić koji je kardinalu Puljiću u ime vjernika uručio novčani dar za obnovu Vrhbosanske nadbiskupije.

Fotografija s kardinalom Puljićem za uspomenu

HRVATSKE KATOLIČKE ZAJEDNICE RAVENSBURG I FRIEDRICHSHAFEN

S pastoralnim vijećima u budućnost

Hrvatske katoličke zajednice Rođenja Blažene Djevice Marije u Ravensburgu i sv. Leopolda Bogdana Mandića u Friederichshafenu broje oko 2500 vjernika.

Hrvatska katolička zajednica (HKZ) Rođenja Blažene Djevice Marije u Ravensburgu (Kapuzinerstraße 12, 88212 Ravensburg, tel. 0751 24502; fax. 0751 17285, e-mail: kkgv@t-online.de) i HKZ sv. Leopolda Bogdana Mandića Friederichshafen (Karlstr. 17, 88045 Friederichshafen; tel. 07541289269; fax. 07541 289270; fax. kkgfn@t-online.de) broje oko 2500 vjernika.

Samostalna misija od 1972.

Bivša Hrvatska katolička misija Ravensburg osnovana je 1972. godine. Prije njezina osamostaljenja pastoralno su na tome području za Hrvate skrblili hrvatski dušobrižnici iz Stuttgarta koji su povremeno služili misna slavlja na hrvatskom jeziku.

Prvi voditelj misije bio je vlč. Vladimir Stanišić. Nakon njega misiju je

Vjernici za misnog slavlja u crkvi sv. Nikole u Friederichshafenu

Batinića. Od jeseni 2000. na mjesto voditelja misije dolazi svećenik đakovačke i srijemske biskupije vlč. Ilija Jokić koji je prethodno pet godina djelovao u HKM Adelaide u južnoj Australiji.

hrvatskom jeziku služila u pet mjesta: u Ravensburgu, Friedrichshafenu, Wangenu, Isnyu i Mengenu.

Mjere štednje pogađaju i hrvatske zajednice

Nedjeljna misna slavlja u misiji se služe u Ravensburgu u crkvi sv. Jodoka u 11.30 sati, a u Friedrichshafenu u crkvi sv. Nikole u 14 sati. Povremeno se mise služe i u Wangenu, Isnyu i Mengenu. Obje hrvatske katoličke zajednice, i u Ravensburgu i u Friedrichshafenu imaju svoje uredske prostorije. U početku su misijski prostori bili mali, a dolaskom o. Mijića 1984. biskupija je Hrvatima dodijelila veće prostorije u središtu Ravensburga. Ti su se prostori koristili do 2004. godine. Tada su dodijeljeni manji prostori zbog preustroja u biskupiji, kao i zbog mjera štednje. Hrvati također zajedno s Nijemcima koriste dvorane u župama u čijim se crkvama služe mise na hrvatskom jeziku.

Djeca pogađaju vjeronauk zajedno s Nijemcima. U početku je bilo drukčije: vjeronauk za hrvatsku djecu držao u svim mjestima u kojima su se služile mise na hrvatskom jeziku. Ipak u Ravensburgu se posebno drži vjeronauk jedanput mjesečno prije mise. Na vjeronauku se zajedno okupe djeca i roditelji. Priprema za prvu sv. Pričest kao i sakrament Potvrde obavlja

Za nastupa folklorne skupine „Mali biseri“

vodio vlč. Marijan Kopic uz pomoć dušobrižnika vlč. Iliju Kristića. Godine 1978. vodstvo misije preuzimaju isusovci pok. o. Adam Periškić uz pomoć dušobrižnika pok. o. Antuna Königa. O. Pero Mijić misiju je vodio od 1982. do 1992. godine, nakon kojega je došao o. Drago Majić, u vrijeme kad je na području misije bilo puno izbjeglica iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Od 1993. do 2000. misiju je vodio o. Petar Sabolić uz pomoć dušobrižnika o. Željka

Kao stalni đakon u misiji je djelovao Tomo Jakšeković, a kao tajnica njegova supruga Ivanka Jakšeković. Od prošle godine u Friedrichshafenu kao tajnica radi utorkom od 9 do 11 sati Ivanka Duspára, a u Ravensburgu je u uredu od 9 do 12 sati vlč. Jokić.

U posljednje vrijeme u biskupiji Rottenburg-Stuttgart došlo je do preustroja tako da je od hrvatskih katoličkih misija nastalo više hrvatskih katoličkih zajednica. U početku se na području HKM Ravensburg misa na

se zajedno s Nijemcima. Ranije su se slavlja sakramenata prve Pričesti i Potvrde održavala samo za Hrvate. Pastoralna vijeća postoje u Ravensburgu i Friedrichshafenu, koja broje po šest članova.

Molitvene zajednice postoje u Ravensburgu i Friedrichshafenu. U zajednicama je oko 20 osoba, a sastaju se na molitvu krunice, posebno u svibnju i listopadu, te na pobožnost križnoga puta.

Zajednice povremeno organiziraju hodočašća. Prošle su godine vjernici hodočastili u Rim, a prije toga i u Lurd. Hodočaste i u svetište Wigratz-

čanja sklapaju uglavnom u domovini.

Misna slavlja se zajedno s Nijemcima služe na svetkovinu Tijelova, a u planu je i dan vjernika drugih materinskih jezika u Ravensburgu i Friedrichshafenu.

Zajednice gaje dobru suradnju sa susjednim hrvatskim zajednicama, ali i njemačkim župama. Zajednice povremeno organiziraju proslave za Božić, sv. Nikolu, Majčin dan.

Na području današnjih zajednica folklor djeluje samostalno neovisno od zajednica, ali kad zajednice nešto odorganiziraju rado sudjeluju u programu. Tako Folkloru skupinu „Klas“ u Ravensburgu vodi Martina Reuß. U Friedrichshafenu djeluje Folklorna skupina „Velebit“ koju vodi Marijana Erceg te „Mali biseri“ koje vodi Viktor Mrzlečki. Hrvatska dopunska škola djeluje u Ravensburgu i Friedrichshafenu. Školu vodi Tamara Hrvat. Odaziv u dopunsku školu trebao bi biti i veći. U Ravensburgu djeluje i Hrvatski klub, a u Friedrichshafenu i Hrvatski športski klub. Posebno su ranije bili aktivni kroz NK „Croatia“.

Socijalnom djelatnošću se bavio đakon Tomo Jakšeković dok nedavno nije otišao u mirovinu. Sada se Hrvati, kao i svi drugi, u svezi s tim pitanjima mogu obratiti njemačkim socijalnim službama. Prije su se održavali i konzularni dani, a od 2004. se ne održavaju u Ravensburgu, a od 2007. ni u Friedrichsha-

Dio ministrantske skupine

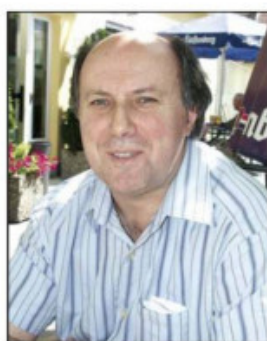
fenu. Od početka ove godine konzularni dani se održavaju u Siegeniu.

Opada broj vjernika

„Ako se unatrag pogledaju matice krštenih, onda je vidljivo da opada broj vjernika u našim zajednicama. Iz toga se da isčitati i kakva će biti budućnost tih zajednica. Na području misije u početku je bilo 40 krštenja. Osamdesetih godina prošloga stoljeća taj broj se gotovo prepolovio, a od 2000. godine spustio se na deset krštenja godišnje. To je jedan važan pokazatelj stanja u zajednicama. Dakle, broj vjernika se smanjuje. Puno naših ljudi odlazi u mirovinu u domovinu. Mladih obitelji koje redovito dolaze na misna slavlja je oko dvadeset. Prosjek onih koji pohađaju misna slavlja u Ravensburgu je oko 100, a isto toliko i u Friedrichshafenu. Ako bi u budućnosti zaživjele strukture koje sada imamo, primjerice pastoralna vijeća, mislim da bi se s njima moglo više učiniti. U dekretu o osnivanju zajednica jasno stoji da svaka zajednica mora imati pastoralna vijeća i tijelo koje je veza između stranih zajednica i njemačkih dušobrižničkih jedinica. Tako da u to tijelo (Gemeindeausschuss) ulaze po dva člana iz svake zajednice. Tijelo povezuje njemačke zajednice unutar pojedine dušobrižničke jedinice i hrvatske ili neke druge jezične zajednice u toj pastoralnoj jedinici. Tu vidim dugoročnu sigurnost pastoralne skrbi za Hrvate pa i onda kada možda više neće biti hrvatskog svećenika“, kazao je voditelj zajednica vlč. Jokić.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Voditelj zajednica vlč. Ilija Jokić

bad nedaleko od Ravensburga. U Friedrichshafenu se održavaju susreti mladih gdje je aktivna skupina mladih koja se povremeno okuplja. Ministrantska skupina u Ravensburgu broji 14, a u Friedrichshafenu 7 članova. Održavaju se ministrantski susreti i izleti.

Folklor djeluje samostalno

Voditelj zajednica vlč. Jokić redovito posjećuje bolesnike u bolnicama ili kod njihovih kuća. Redovito održava pripreve za vjenčanja. Budući supružnici se redovito pripremaju na području zajednica, a sakrament vjen-

Za nastupa folklorne skupine „Velebit“

Kriza svakog kršćanina

Biti kršćanin je zahtjevno opredjeljenje.

Promatrajući kršćanstvo u nekim europskim zemljama, upada u oči jedna pojava koja ranije nije bila poznata: ljudi istupaju iz Crkve. Nije važno pritom, zbog čega to rade, međutim sama ideja je neobična. Jeli to znači krizu Crkve ili čak kršćanstva? Promotrimo tu pojavu s jedne točke gledišta na koju rijetko mislimo: ovakvi „odlasci“ odraz su jedne krize koju mora suočiti svaki vjernik u svom rastu u vjeri. O čemu se radi, pogledat ćemo na jednom evanđeoskom primjeru, a radi se o događaju, kad su Isusa, nakon njegova govora o Euharistiji, napustili mnogi njegovi učenici rekavši da je to „tvrđ govori“. O tome nas izvještava Sveti Ivan (Iv. 6, 61–70). Čovjek ne može čitati ovaj evanđeoski izvještaj bez dubokog osjećaja tragedije. Isusa napušta većina dosadašnjih sljedbenika. Ostaje samo neznatna manjina, a i oni djeluju više izgubljeni, nego odlučni: „Komu ćemo ići?“ No neka nas ne prevari ovaj neodlučan upit: u njemu se krije sva dubina odluke apostola da ostanu uz Isusa i ključ čitave ove dramatične situacije. Ovdje, naime, možda i ne stoje u prvom planu oni, koji su ostali, nego oni, koji su odstupili. Stvarno, tko su ti, koji su odustali? To su oni, koji su slijedili Isusa ne zbog njega samoga, nego zbog nekakve koristi ili prednosti.

Razlozi zbog kojih se može slijediti Isus

Tko bi mogao znati sve razloge zbog koji su ljudi išli za Isusom? – Tu je bila sigurno brojna skupina, nazovimo ih gotovana: onih koji su se tek nedavno nasitili kad je ovaj prorok učinio ono nezaboravno čudo s hljebovima i ribicama: isplati se biti u blizini ovakvog čudotvorca. – Tu je bila i skupina političkih nezadovoljnika, koji su u Isusu vidjeli vođu, lidera političke oporbe. – Bili su tu sigurno i znatiželjnici, kojima je bilo zanimljivo slušati toga čovjeka koji govori na tako neobičan način, a sigurno se i mnogo drugo zanimljivoga zbivalo oko njega. I još tko zna kakvi motivi su nagnali ljude da

budu u njegovoj blizini. Zajedničko je, međutim, svima njima to, da su išli za Isusom zbog sebe, a ne zbog njega. U času kad ih Isus na to upozorava, oni odlaze nezadovoljni: ne shvaćaju, što taj čovjek od njih želi. Toliko, što se tiče povijesne situacije. Evanđelja međutim imaju poruku i za nas ovdje i sada. Pokušajmo pročitati tu poruku u svjetlu ovoga što smo dosad rekli. I danas je moguće slijediti Krista na različite načine i iz različitih udaljenosti, zbog najrazličitijih motiva. Ali u onom času, kad shvatimo, da ga slijedimo zbog sebe, a ne zbog njega, i mi se nužno nađemo u krizi. Baš kao ovi ljudi u evanđelju. Mi danas možda ne slijedimo Isusa da bi se nasitili kruha, ali može se biti kršćanin zbog mnogih izvanjskih razloga. U stvari, kršćanstvo se može upotrijebiti za različite svrhe. I sve dotle, dok se ono ovako upotrebljava, to znači da smo kršćani zbog sebe, a ne zbog Isusa. Da smo važni mi, a ne on. Pogledajmo neke načine ove upotrebe: Može se biti vjernik da se dobije neka korist, ili u cilju prilagođavanja. Danas, istina, ne znači društvenu prednost sama činjenica, da je netko vjernik. Ali ono može biti sredstvo da se prilagodi užoj zajednici, pogotovo obiteljskoj sredini. Koliko muževa ide u crkvu zbog žene, zbog mira u kući? Krist malu ulogu igra u takvoj religioznosti. Ima i podosta znatiželjnika u Crkvi Božjoj, koji lete od jednog svetišta do drugog, ne bi li vidjeli kakvo čudo, pa da oduševljeno pričaju svojim prijateljicama, kako su vidjeli čudo, dotakli se Majke Božje.

No možda je naša najčešća bolika, da kršćanstvo upotrebljavamo kao nazor na svijet. Kršćanska filozofija, a pogotovo evanđelje, pružaju prekrasne ideje vodilje za život, u njegovoj ideologiji sve dobiva svoje mjesto: i dobro i zlo, i patnja i smrt. Opasnost je pri tome, da uzimamo samo ono, što je lijepo i korisno. A to znači da smo i opet mi u prvom planu, a ne Isus. Krista se hvali kao religioznog genija, ali ga se ne pušta u vlastiti život. Ako smo takvi sljedbenici Kristovi, u određenom času našeg

života i mi ćemo doživjeti krizu što smo je susreli u gornjem evanđelju. Sam Krist će nam se obratiti neumoljivom dosljednošću i pitati nas za motive naše vjere.

Kršćanstvo je „tvrđ govori“

Stvarno, što znači biti kršćanin? Zanimljivo je iskustvo čitati neki evanđeoski izvještaj i puštati, da u duši spontano odjekne neka riječ, neka rečenica. Čovjek će otkriti tada, da je to evanđelje pisano upravo za njega. Prečitavajući na ovakav način ovaj izvještaj, stalno mi se vraća kao refren jedna rečenica: „Tvrđ je ovaj govori!“ Mislim da je ova rečenica na neki način vrhunac ovog događaja. Ovo evanđelje, naime, stoji pred nama kao veliko finale jedne drame. Mnogo je toga prethodilo: čudesno umnažanje kruha, čudesno hodaње Isusovo po vodi, veliki govori o kruhu života kao uvod u euharistiju. Slušatelji ne mogu reći da nisu bili dovoljno pripremljeni za ovaj govori. A njihov zaključak je ipak: „Tvrđ je ovo govori“. Premda su vidjeli znakove, ljudi nisu bili spremni prihvatiti Isusa. Jer o tome se ovdje radi: kad je Isus rekao da je On kruh života, da su njegovo tijelo i njegova krv hrana i piće za vječni život, onda je zapravo rekao da njega trebaju prihvatiti. To je za njih tvrđ govori. Tvrđ za njihov razum: ne shvaćaju. Tvrđ za njihovo srce: ne mijenjaju se. Tvrđ za njihovu volju: ne slijede ga. I u zraku osjećamo kukavičko povlačenje. Poruka je to i za nas: Kršćanstvo je tvrđ govori! Biti kršćanin je zahtjevno opredjeljenje.

To ima dvostruku posljedicu. Prvo, ne može se biti autentični kršćanin samo usput, samo iz hobija, samo iz koristi. I drugo, velika je stvar biti kršćanin! To je izvor našeg kršćanskog ponosa. Biti kršćanin je privilegij, milost: to je božanska avantura Kristom zahvaćenih velikih duhova. Jedna je stvar pljeskati Kristu, a druga povjeriti svoj život u njegove ruke. Apostoli su upravo to učinili, kad su se opredijelili za Isusa. ■

Das Leben besteht aus *Höhen und Tiefen*

Verehrte Leserinnen und Leser!

Die vergangenen Tage haben unsere ganze Aufmerksamkeit eingefordert. Seit Eröffnung der Fußball-Europameisterschaft am 7. Juni bis zu ihrem Finale am 29. Juni ließ das Fußballfieber Millionen von begeisterten Fußballfans in ganz Europa und der Welt nicht mehr los. Fans aus sechzehn Nationen vollzogen eine „Invasion“ auf die Städte Österreichs und der Schweiz. Mit lauter Stimme sangen die Fans patriotische Lieder, sprachen in Sprechchören, feierten begeistert ihre Favoriten an, begrüßten sie mit Fahnen und Fähnchen. Unter ihnen haben sich besonders die kroatischen Fans heraus, die in T-Shirts mit rot-weißem Schachbrettmuster auftraten. Das konnte man in Wien und Klagenfurt am besten sehen. Mehr als hunderttausend kroatische Fans aus der Heimat, Australien, Amerika, Kanada und allen europäischen Ländern gingen unmittelbar vor den Spielen in Kathedralen, Kirchen, Kapellen, um für den Erfolg ihrer Mannschaft zu beten und Kerzen anzuzünden. Es freut uns, dass das Verhalten der kroatischen Fans – abgesehen von einigen kleinen Ausnahmen – anständig und lobenswert war. Ihre Freude, ihr Gesang und ihr frohes Zusammensein waren grenzenlos – bis zum Augenblick ihrer Niederlage durch die türkische Mannschaft.

Die unerwartete Niederlage traf die kroatischen Fußballer wie ein Blitz aus heiterem Himmel, und die Fans verstummten wie niemals zuvor. Schweigen und Enttäuschung, Trauer und Verbitterung mischten sich bei den kroatischen Fans, Glück und Begeisterung bei den türkischen.

All jene, die für den Erfolg unserer Nationalmannschaft gebetet hatten, fragten sich: „Warum hat uns Gott nicht geholfen, den Sieg zu erkämpfen? Warum bestraft und demütigt er uns auf diese Weise?“. Einige trösteten sich damit, dass nicht allein die Kroaten einen Schock erlebt hatten, sondern auch größere Nationen als es unsere ist. Es ist nicht lobenswert, sich mit dem Unglück der anderen zu trösten. Für alle, die eine Niederlage erleiden müssen, ist die Frustration groß. Das konnte man am besten an den Gesichtern

der weinenden Spieler und vieler Fans erkennen. Das Weinen verwandelte sich in Schluchzen und Wehklagen. Die kroatischen Spieler hatten bis zur letzten Minute den Sieg in ihrer Hand. Und eine kleine Unaufmerksamkeit bzw. Unachtsamkeit verhinderte ihren Einzug ins Halbfinale und Finale.

Und was jetzt? Welche Lehre können unsere Spieler und wir alle daraus ziehen? Zuerst muss den kroatischen Spielern, ihrem Trainer Bilić und seinen Helfern und dem ganzen Stab für

Das Leben besteht aus Höhen und Tiefen, Siegen und Niederlagen, Freud und Leid. Die Wahrheit ist: Während sich die einen freuen, trauern die anderen. Die Schrift lehrt uns, dass 'alles unter dem Himmel seine Zeit hat, Zeit des Weinens und Zeit des Lachens' (vgl. Prediger 3,4).

den erreichten Erfolg, die Kandidatur bei der Europameisterschaft, von Herzen gratuliert werden. Durch die gesamte EM-Qualifikation und Gruppen-Vorrunde haben sie uns eine immense Freude beschert. Wir können sagen, dass sie uns stolz gemacht haben.

Lew N. Tolstoi hat es schön ausgedrückt: „Wenn wir denken, dass alles verloren ist, erst dann beginnt etwas Neues und Gutes.“ Einer der besten kroatischen Nationalspieler, Luka Modrić, hat etwas Ähnliches gesagt: „Wir müssen gestärkt aus diesem Spiel gehen und ich hoffe, dass wir das schaffen.“ Ich stimme sowohl mit der einen als auch der anderen Meinung überein. Und ich glaube, dass so manches Übel auch seine guten Seiten hat. Ich hoffe, dass der Erfolg unserer Mannschaft auch in Zukunft nicht ausbleibt. Möge der Herr sie auf diesem Weg begleiten und sie erleuchten, damit sie erkennen, dass Fußball nicht die wichtigste Sache der Welt ist. Fußball ja, allerdings nicht um jeden Preis. Sport verbindet Gesellschaft und Nation und bringt Völker zusammen.

Viele Fans geben unvernünftig viel Geld aus, weil sie um jeden Preis eine Eintrittskarte für das Spiel im Stadion haben müssen. Eine große Zahl der Fans kommt aus Familien mit schwachen finanziellen Möglichkeiten. Wenn man sämtliche Begleiter-

scheinungen dieses Wettkampfes einmal nüchtern betrachtet, muss man bemerken, dass viele kroatische Fans in ihrem Enthusiasmus ihre letzte Kuna dafür geopfert haben. So sagte etwa ein Fan aus Split zu einem Journalisten der Tageszeitung Večernji list: „Die kroatische Nationalmannschaft wird mich in den Bankrott führen.“ Außer dieser Behauptung sagte er noch folgendes: „Ich war bei allen Fußballspielen und möchte die Nationalmannschaft bis zum Ende begleiten, selbst wenn mich das an den Bettelstab bringt“.

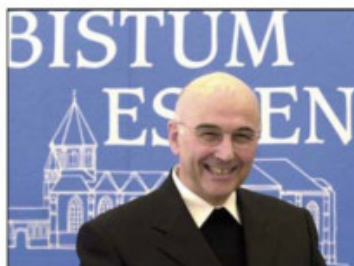
Mögen uns die vielen Fußballspieler ein Vorbild dafür sein, wie wir für das Königreich Gottes kämpfen müssen. Auch in diesen schweren Augenblicken müssen wir Vertrauen in Gott haben. Wir müssen täglich zu Gott beten, damit er uns die Gnade der Erkenntnis zuteil kommen lässt, in allem was geschieht seinen Willen für unser Wohl zu erkennen. Er weiß, was gut für uns ist und deshalb lässt er in unserem Leben Erfolg und Misserfolg, Krankheit, Enttäuschung und Tod zu. Wir müssen lernen, daraus die Botschaften auszulesen. Es ist nicht unsere größte Tragödie, dass wir in diesem Wettkampf nicht weiter gehen, aber es könnte ein großes Unglück werden, wenn wir auf dem Weg des spirituellen Wachstums und des Glaubens stehen bleiben. Wer weiß, was alles noch passiert wäre, wenn die kroatische Mannschaft ins Halbfinale und Finale eingezogen wäre? Darüber möchte ich jetzt nicht mutmaßen. Wie viele wichtigere Aufgaben wären auf Kosten von Unternehmen, Familien, Gemeinschaften und des gesamten Staates unerledigt geblieben. Möge uns dieser Wettkampf eine gute Lehre dafür sein, dass das Leben aus Höhen und Tiefen, Siegen und Niederlagen, Freud und Leid besteht. Die Wahrheit ist: Während sich die einen freuen, trauern die anderen. Die Schrift lehrt uns, dass 'alles unter dem Himmel seine Zeit hat, Zeit des Weinens und Zeit des Lachens' (vgl. Prediger 3,4).

Allen, die in Urlaub fahren, wünsche ich viel Schönes und Gutes, insbesondere den Schülern und Studenten wünsche ich ein erfolgreiches Abschließen des Schuljahres bzw. des Semesters. Ihr

P. Josip Bebić, Delegat

BISTUM ESSEN

Bischof Dr. Felix Genn

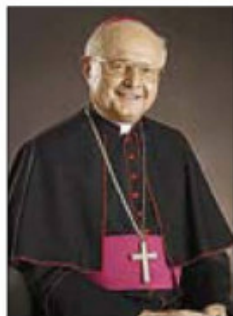

Dr. Felix Genn wurde am 6. März 1950 in Burgbrohl geboren, aufgewachsen in Wassenach; 11. Juli 1976 Priesterweihe in Trier; 16. April 1999 Ernennung zum Titularbischof von Uzali und Weih-

bischof für das Bistum Trier; 30. Mai 1999 Bischofsweihe im Trier Dom; Bischofsvikar für den Visitationsbezirk Saarland; 4. April 2003 Ernennung zum Bischof von Essen; 6. Juli 2003 Einführung als dritter Bischof von Essen.

ERZBISTUM FREIBURG

Erzbischof Dr. Robert Zollitsch

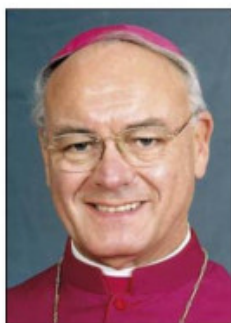
Dr. Robert Zollitsch wurde am 9. August 1938 als Volksdeutscher („Donauschwabe“) in Filipovo (Philippsdorf) geboren. Nach der Vertreibung und Flucht aus der Heimat kam die Familie 1946 nach Oberschüpf im Landkreis Tauberbischofsheim und damit in die Erzdiözese Freiburg. 1953 siedelte sie nach Mannheim-Rheinau um. Am 20. Juli 2003 wurde Dr. Robert Zollitsch zum Bischof

geweiht und in sein Amt als vierzehnter Erzbischof der 1827 gegründeten Erzdiözese eingeführt. Von 2004 bis Juni 2008 war er Vorsitzender des Verwaltungsrates und des Verbandsausschusses des Verbandes der Diözesen Deutschlands (VDD). Am 18. Februar 2008 wurde er zum Vorsitzenden der Deutschen Bischofskonferenz gewählt.

BISTUM FULDA

Bischof Heinz Josef Algermissen

Bischof Heinz Josef Algermissen wurde am 15. Februar 1943 in Hermeskeil bei Trier geboren. Die Bischofsweihe empfing er am 21. September 1996 durch Erzbischof Dr. Johannes Joachim Degenhardt. Als Bischofsvikar war er für Ordens- und Säkularinstitute und Gesellschaften des Apostolischen Lebens zuständig. Seit 1997 war er auch Diözesanrichter am Erzbischöflichen Offizialat. Im Mai 1999 wurde er ins Paderborner Metropolitenkapitel berufen. In der Deutschen Bischofskonferenz gehört Algermissen der Liturgiekommission und der Ökumenekommission an. Am 20. Juni 2001 wurde Algermissen von Papst Johannes Paul II. zum Bischof von Fulda ernannt und am 23. September in sein Amt eingeführt. Im September 2002 wurde er zum Präsidenten von Pax Christi gewählt.

BISTUM GÖRLITZ

Bischof Dr. Konrad Zdarsa

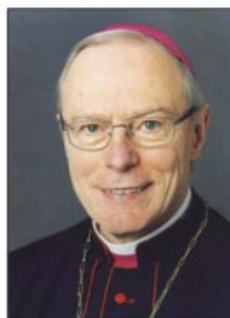

Dr. Konrad Zdarsa wurde am 23. Juni 2007 zum Bischof des Bistums Görlitz geweiht und in sein Amt eingeführt. Bis dahin war er Generalvikar und Domkapitular des Bistums Dresden-Meißen. Bischof Zdarsa wurde am 7.

Juni 1944 als 7. Kind seiner Eltern in Hainichen/Sachsen geboren und am 16. März 1974 in Dresden zum Priester geweiht. 1974 Kaplan in Dresden-Neustadt, 1976 Domvikar, Bischöflicher Sekretär und Ordinariatsassessor, 1977 Studium in Rom. 1982 Promotion im Kirchenrecht. Ab 1982 erneut als Ordinariatsassessor tätig, zugleich betreute Konrad Zdarsa die Pfarrvikarie Dresden-Pillnitz.

ERZBISTUM HAMBURG

Erzbischof Dr. Werner Thissen

25. Januar 2003 Amtseinführung als Erzbischof von Hamburg; Vorsitzender der Unterkommission Misereor bei der Deutschen Bischofskonferenz; geboren am 3. Dezember 1938 in Kleve; 1977 Leiter der Hauptabteilung Seelsorge im Bischöflichen Generalvikariat in Münster; 1977 Geistlicher Rat; 1978 Leiter der Hauptabteilung Seelsorge-Personal im Bischöflichen Generalvikariat in

Münster; 1984 Residierender Domkapitular an der Hohen Domkirche in Münster; 1986 Bischöflicher Generalvikar in Münster; 1999 Titularbischof von Scampa und Weihbischof in Münster. Regionalbischof für die Region Borken-Steinfurt.

BISTUM HILDESHEIM

Bischof Norbert Trelle

Mitglied der Kommission für soziale und gesellschaftliche Fragen der Deutschen Bischofskonferenz; Mitglied der Kommission für Migration der Deutschen Bischofskonferenz; 5. September 1942 Geburt in Kassel als jüngstes von vier Kindern; 1958 Umzug nach Bonn; 2. Februar 1968 Priesterweihe in Köln durch Joseph Kardinal Frings; 1. Mai 1992 Bischofsweihe in Köln, Titularbischof von Egnazia, beauftragt für den Pastoralbezirk Süd im Erzbistum Köln; 29. November 2005 Ernennung zum 70. Bischof von Hildesheim durch Papst Benedikt XVI.; 11. Februar 2006 Einführung als Bischof von Hildesheim.

Bischof Norbert Trelle ist neuer Vorsitzender von Verwaltungsrat und Verbandsausschuss des VDD.

Text und Bilder: www.dbk.de/bistum/index.html; u. (Erz)Bistümer

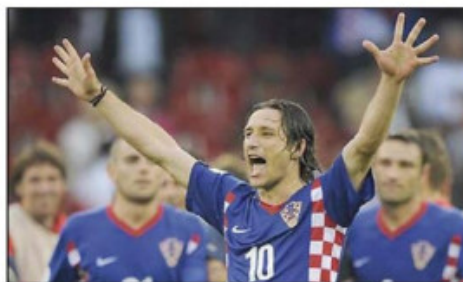
Auf Augenhöhe

Still ist es hierzulande an diesem geschichtsträchtigen 19. Juni. Weit und breit ist kein Mensch auf den Straßen zu sehen. Es herrscht Ausnahmezustand. Dann, endlich gegen halb elf am Abend durchbrechen laute Schreie die Stille, in der Ferne explodieren Feuerwerkskörper, Sirenen heulen auf. ... Sie verstummen erst tief in der Nacht.

Der nächste Tag bringt neue, heftige Kämpfe. Tatsächlich ist der Sieg von gestern erst der Auftakt für den nächsten großen Ansturm. Europa und seine Völker durchlaufen kritische Zeiten.

Die Kroaten, sie schlagen sich tapfer, haben Feuer und Taktik, und halten so manchen großen Gegner in Schach. Und seine Exzellenz Kaiser Franz höchst persönlich gesteht, die Kroaten machten einen „exzellenten“ Eindruck auf ihn. Sie kämpfen bis zuletzt, die Kroaten, doch

nach langen, zermürenden Kämpfen müssen sie eine nahezu katastrophale Niederlage hinnehmen. Die Türken konnten sie nicht zurückzuhalten. Immer wieder kamen letztere zurück, belagerten Wien, ihr Tor nach Westeu-

ropa. Nun bewegen sie sich weiter in Richtung Westen.

Europa ist Schauplatz historischer Entscheidungen. Mit Argusaugen verfolgen Staatsmänner aus den allerhöchsten Reihen den Lauf der Dinge.

Aber es scheint, als könne ihr Einsatz keine Entscheidung herbeiführen. Nichts bewegt die Völker Europas in diesen Tagen so sehr, dass es ihnen den Schlaf raubt, nichts mobilisiert sie derart wie das Aufeinandertreffen der eigenen Männer auf dem Feld, wo Kampfgeist gefordert und Herzblut vergossen wird, wenn alles auf dem Spiel steht – oder fällt.

Der Sieger wird Geschichte schreiben. Das steht fest. Und noch eines: Nichts bringt solche Heerscharen auf die Beine, nichts lässt die Menschen – gestern wie heute – so sehr zittern und bangen, jubeln und trauern, hoffen und beten (!), als wenn über Sieg oder Niederlage auf dem Platz entschieden wird: Mann gegen Mann – auf Augenhöhe.

Antonia Tomljanović-Brkić

FILM

Djeca s Petričeka

Slovenski dokumentarni film „Djeca s Petričeka“ snimljen je po povijesnom romanu „Ukradeno djetinjstvo – Bleiburg, tragedija koja nikada ne prestaje boljeti“ hrvatskog autora Ivana Ota, novinara i pisca iz Stuttgarta. Film govori o djeci koja su zajedno sa svojim roditeljima internirana u zarobljenički logor Teharje pokraj Celja (Slovenija). U lipnju 1945. godine, djecu su odvojili od roditelja i poslali u dječji logor Petriček kraj Celja, gazdinstvo njemačkih vlasnika koje su partizani ubili, posjed prisvojili i od njega napravili logor-odgojilište za djecu „državnih neprijatelja“. Roditelji su zatim likvidirani bez suda i još danas se ne zna gdje su pokopani. Djecu su u logoru podvrgli strogom preodgoju i natjerali da zaborave svoj identitet i prihvate novi. Izgubili su roditelje i djetinjstvo, a duševne rane koje su im nanosene bile su toliko teške da ni do danas nisu zacijelile.

U potresnom dokumentarnom filmu, dužine sat i pol vremena, devetero preživjele slovenske, njemačke i hrvatske djece, šezdeset godina poslije tih tragičnih događaja pričaju o tim događajima i svojim stradanjima. Film je režirao najpoznatiji slovenski režiser Miran Županić u produkciji Arsmedia filma iz Ljubljane. Film je na festivalu slovenskog filma u Portorožu 2007. godine dobio prvu nagradu u konkurenciji svih igranih i dokumentarnih filmova, nagradu za glazbu i filmski slog te je proglašen za najbolji slovenski film u 2007. godini. Slovenska televizija je u nekoliko navrata emitirala

ovaj film. Svaki četvrti Slovenac vidio je ovaj film koji je zaprepastio slovensku javnost i bio povod za brojne rasprave. Filmski producent Arsmedia film Ljubljana presnimio je film za široku potrošnju na DVD nosač slike i zvuka, a slovenska katolička izdavačka kuća „Moharjeva družba“ iz Celja izdala je knjigu „Otroci s Petričeka“ koja koncem mjeseca travnja dolazi u prodaju.

Film je prikazan na brojnim filmskim festivalima, Berlinale u Berlinu izvan konkurencije, Zagreb Dox 2008 u Zagrebu gdje je po svim naznakama bojkotiran. Jedino je Jutarnji list opširno i objektivno pisao o njemu. Na festivalu u Trstu dobio je drugu nagradu, a sljedeći festival na kojem će biti prikazan je u Beogradu.

U Stuttgartu je film prikazan 16. travnja 2008. u radio-televizijskoj kući SWR za hrvatske, slovenske i njemačke građane. Pokrovitelji su bili Generalni konzulati R. Hrvatske, Stuttgart i R. Slovenije München. Publika je bila duboko potresena onim što je vidjela, kakav je zločin poslije rata učinila partizanska vojska za koje do danas nije kažnjen niti jedan počinitelj zločina nad nedužnim civilima i djecom. Film je povijesni dokument od neprocjenljive vrijednosti i podloga povjesničarima za ispravak povijesti koju su krivotvorili i pisali komunistički pobjednici. Za ovaj film vlada veliki interes pa su određene njemačke, slovenske i hrvatske katoličke misije iz Baden-Württemberga najavile organizaciju prikazivanja ovog filma.

Ivan Ott

ESSEN Drugi regionalni susret ministranata

Drugi susret ministranata iz hrvatskih katoličkih misija (HKM) iz regije Sjeverna Rajna i Vestfalija održan je 31. svibnja u Essenu, u prostoru gimnazije „Don Bosco“ koju vode oci salezijanci. Na susretu su sudjelovali ministranti i ministrantice iz hrvatskih katoličkih misija Düsseldorf, Essen, Lüdenscheid/Ennepetal, Krefeld, Münster, Siegen i Wuppertal. Njih ukupno sto devedeset i dvoje. Program je započeo sv. misom koju je predvodio voditelj HKM Essen vlč. Stjepan Penić. Geslo susreta je glasilo „Krist je naše središte“, a propovijed je u skladu s geslom održao voditelj HKM Düsseldorf fra Josip Kulović. Pjevanje je predvo-

do zbor mladih iz HKM Wuppertal. Nakon mise za ministrante je upriličen kviz iz vjeronauka. Najprije pismeni, a nakon toga po dvoje predstavnika iz svake misije odgovaralo je na usmena pitanja. Prvo mjesto osvojio je predstavnik HKM Essen, drugo mjesto pripalo je HKM Siegen, a treće misiji Düsseldorf. Nakon zajedničkog ručka, koji je pripremila skupina žena i muškaraca iz misije Essen, uslijedio je sportski dio.

Nogometno natjecanje organizirano je za dvije starosne dobi. U prvoj skupini natjecali su se ministranti do trinaest godina, a u drugoj skupini od 13 do 16 godina. U prvoj

skupini do trinaest godina prvo mjesto pripalo je ministrantima iz Siegena, drugo mjesto pripalo je ministrantima iz Wuppertala, a treće mjesto ministrantima iz Essena. U drugoj skupini do šesnaest godina prvo mjesto pripalo je ministrantima iz Wuppertala, drugo ministrantima iz Essena, a treće ministrantima iz Münstra. U trčanju na sto metara prvo mjesto osvojio je Ivan Andrić iz Wuppertala, drugo Kristofor Čorić iz Essena, a treće Lionel Barišić iz Wuppertala. Nakon sportskog dijela upriličena je završna svibanjska pobožnost u čast Majke Božje u velikoj samostanskoj Crkvi. Susret je završio dodjelom nagrada za najuspješnije skupine i pojedince.

Veliki broj ministranata sudjelovao je u sportskim natjecanjima

Snimio: Z. Bosnić

MÜNCHEN Slavlje sakramenta potvrde

Riječki nadbiskup mons. Ivan Devčić je u nedjelju 8. lipnja u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Münchenu podijelio sakrament potvrde koji je primilo 84 mladih. Crkva sv. Mihaela u pješačkoj zoni je kao i svake nedjelje bila ispunjena do posljednjeg mjesta. Mladi potvrđenici su uz svoje roditelje, kumove i rodbinu na ovom slavlju u srcu Bavorske došli potvrditi pripadnost vjeri svoga naroda. Mladi i nasmijani, s puno ushićenja su sudjelovali na ovom posebnom misnom slavlju koje je predvodio riječki nadbiskup Devčić. Redovito su dolazili u misiju na tjedne satove vjeronauka, a s puno ljubavi i strpljenja su ih za njihov veliki dan pripremali fra Ante Buljan i đakon Mate Kutleša. Ovogodišnja proslava krizme odvijala se pod geslom „Živite dostojno poziva kojim ste pozvani“. Misno slavlje je započelo ophodom u kojem su uz nadbiskupa i svećenike iz misije sudjelovali potvrđenici s kumovima, te folkloristi HKM „fra Andrija Kačić Miošić“ i ministranti. Nošene su bavorska i hrvatska zastava simboli-

zirajući stvarnost življenja u Bavarškoj, kao i vječnu povezanost s domovinom iz koje potječu. Uz nadbiskupa Devčića u koncelecijaciji su bili voditelj misije fra Tomislav Dukić, fra Ante Buljan, fra Duško Moro koji je stigao iz domovine, gvardijan samostana sv. Gabrijela iz Münchena fra Vuk Buljan, tajnik nadbiskupa Devčića mons. Ivoslav Linić, Pjotr Modrzejewski, mons. Wolfgang Huber, koji je u nadbiskupiji Freising-München zadužen za strane katoličke misije, te u asistenciji đakon Mate Kutleša. O. Dukić je na početku misnog slavlja istaknuo da je to veliki dan za tu hrvatsku zajednicu. Kroz mlade potvrđenike koji će primiti Duha Svetoga obogatit će se cijela naša zajednica i naš hrvatski narod. Zahvalio je nadbiskupu Devčiću koji se odazvao pozivu da mladima podijeli sakrament potvrde i tako pokazao svoju pastirsku skrb za Hrvate koji žive daleko od domovine. Ujedno je zahvalio minhenskom nadbiskupu dr. Reinhardu Marxu koji je dopustio da sakrament potvrde podijeli

nadbiskup iz domovine. U ime potvrđenika nadbiskupa su pozdravili Iva Barunčić i Mate Čurić, koji su izrazili želju da ih Duh Sveti štiti i jača na njihovim životnim putevima. Mladi potvrđenici Marija Moro, Stefani Šimić, Anita Voloder, Marija Rončević, Tereza Bratković, Franciska Pušić i Toni Andrić prinijeli su 7 svijeća koje simboliziraju 7 darova Duha Svetoga. Riječki nadbiskup je istaknuo zahvalnost što može biti sudionik veličanstvenog slavlja velike zajednice iseljenih Hrvata koji već desetljećima žive u Bavarškoj čuvajući vjeru i korijene svoga naroda. Došao sam vas pozdraviti, ohrabriti i prenijeti vam pozdrave iz domovine. U propovijedi se nadbiskup Devčić obratio potvrđenicima ističući kako primajući sakrament potvrde postaju novi Isusovi apostoli. „Budite ponosni i zahvalni što pripadate našem hrvatskom narodu koji već 14 stoljeća pripada katoličkoj vjeri, poštuju novu domovinu u kojoj živite, i nemojte zaboraviti domovinu odakle potječete.“

Tekst i snimka: Anđela Drmić

(Snimka vidi str. 27)

Susret ministranata i članova dječjih zborova

U Singenu je 21. lipnja upriličen susret ministranta, članova dječjeg zbora i druge djece iz Hrvatske katoličke misije Singen-Villingen i Hrvatske katoličke misije Frauenfeld iz Švicarske. Cilj je susreta bio međusobno upoznavanje djece iz tih susjednih misija, zajedništvo, a i zahvalnost i nagrada za djecu koja poslužuju kod oltara i pjevaju na misi. Ova svojevrsna olimpijada je održana zahvaljujući HKM Singen-Villingen, HSK Croatia Singen i Hrvatskoj nastavi.

Susret je započeo u crkvi sv. Elisabete u Singenu. Misno slavlje je predslavio fra Branko Radoš, voditelj HKM Frauenfeld u zajedništvu sa domaćinom fra Dinkom Grbavcem. Zatim su na sportskom kompleksu Hebele upriličene cjelodnevne igre po dobnim skupinama, uz animaciju učiteljice Lidije Pfeiffer i pastoralne suradnice Nade Kolić. Za tehnički dio pripreme susreta

zaslužni su ponajprije članovi HSK Croatia koji je pokrenut u sklopu tadašnje misije Singen prije više od 35 godina. Za odrasle su upriličene tra-

dicionalne igre i nogometni susret „starih“ i „mladih“. Na kraju su sva djeca sudionici dobili i prigodnu pohvalnicu za sudjelovanje na „olimpijadi“. ■

PADERBORN

Novi voditelj refera za dušobrižništvo stranaca

U Nadbiskupiji Paderborn je od 1. lipnja ove godine voditeljem referata za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika postao vlč. Frank Schäffer.

Na tu ga je službu imenovao Generalni vikar Alfons Hardt. Referat za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika nalazi se u sklopu nadbiskupijskog glavnog odsjeka Pastoralne službe na čelu kojega je kanonik Thomas Dornseifer.

NOVE ADRESE

- **Hrvatska katolička zajednica**
Bismarckstr. 20, 72764 Reuglingen
- **Kroatienmission (P. Branko Rados)**
Klosterliweg 7, CH-8500 Frauenfeld
Tel./Fax.: 00 41 5 27 22 46 79
Web: hkm-frauenfeld.ch
Mail: hkmfrauenfeld@bluewin.ch

SINDELFINGEN

Prvopričesničko slavlje

U crkvi Presvetog Trojstva u Sindelfingenu nedavno je upriličeno svečano slavlje prve svete pričesti. Roditelji, rodbina i prijatelji pridošli iz Hrvatske, BiH i europskih zemalja došli su posvjedočiti primanju dvadesetak prvopričesnika stolu Gospodnjemu. „Danas je velik dan jer ste došli blagovati posvećeni kruh i primiti živog Krista u svoj život, u svoja srca“, istaknuo je na početku sv. mise voditelj HKZ Sindelfingen fra Marinko Vukman. „U ovoj crkvi ste se i prije lijepo osjećali, ali od danas ćete se osjećati još ljepše, jer će ovo biti vaša kuća u kojoj će vam Isus dolaziti u pričesti na svakoj misi.“ U propovijedi koja je po-

najprije bila upućena prvopričesnicima i njihovim roditeljima, ali i svim ostalim vjernicima, fra Marinko je podsjetio na važnost vjere u našim životima. „Kruh je važan za tijelo, a Kristovo tijelo za našu dušu. Onaj koji prima tijelo Kristovo postaje bolji te mora postati kruh za druge, stoga se moramo okupljati ovdje gdje je naša hrana“, poručio je. „Dragi roditelji, potičite svoju djecu na prijateljstvo s Bogom, molite zajedno i neka vaša molitva bude izraz vaše nade i sreće.“ Prvopričesnici i njihovi roditelji zahvalili su voditelju zajednice o. Vukmanu i časnim sestrama koje su ih pripremali. **Tekst i snimka: Ivana Livačić**

Prvopričesnici s fra Marinkom i časnim sestrama Bernardetom i Bogoljubom

MÜNCHEN

Susret ministranata iz Bavarske

Ministranti iz HKM München sa svojim voditeljima

Tradicionalni 12. susret hrvatskih ministranata iz Bavarske održan je u subotu, 31. svibnja u Münchenu, u Salezijanskom centru. Domaćin ovogodišnjeg susreta bila je Hrvatska katolička misija (HKM) München. Susretu se odazvao veliki broj ministranata sa svojim vjeroučiteljima i pastoralnim suradnicima iz 8 HKM iz Bavarske. Oko 300 ministranata je pristiglo iz Augsburga, Freisinga, Ingolstadta, Nürnberga, Rosenheima, Kemptena, Traunreuta i Münchena na zajednički susret ispunjen molitvom, pjesmom i igrom. Prekrasni ljetni dan je još više uljepšao zajedničko druženje hrvat-

skih mališana koji su u München stigli obučeni u prepoznatljive kockaste dresove. U svojoj dječijoj iskrenosti i jednostavnosti lako su se upoznivali dijeleći međusobnu ljubav prema ministrantskom pozivu, kao i naravno prema nogometu. Nakon međusobnog upoznavanja uslijedilo je zajedničko misno slavlje koje je predvodio fra Ante Pranjić, voditelj HKM Augsburg. Na početku euharistijskog slavlja voditelj HKM München fra Tomislav Dukić je u svom pozdravnom govoru izrazio radost što je ovaj ministrantski susret privukao toliki broj hrvatskih ministranata. O. Pranjić je u

svojoj nadahutoj i djeci prilagođenoj propovijedi istaknuo kako služenje za Isusovim stolom donosi radost, a radost ne možemo zadržati za sebe, radost se dijeli s drugima. Posebnost i uzvišenost ovom zajedničkom slavlju ministranata iz Bavarske dali su dječiji zbor HKM iz Münchena „Hrvatski slavuji“ pod ravnanjem s. Nikoline Bilić i tamburaški orkestar HKM München pod vodstvom Gabriela Vale, Marije Šibenik i s. Nikoline Bilić. Na kraju sportskih natjecanja podijeljene su medalje i pokali najuspješnijim pojedincima i momčadima.

Tekst i snimka: Andela Drmić

BERLIN

Proslavljen blagdan sv. Ante

Vjernici se rado utječu sv. Anti

U prepunoj crkvi sv. Sebastijana ispunjenoj brojnim odraslima i djecom, nedavno je proslavljen blagdan sv. Ante Padovanskog, zaštitnika djece, nemoćnih i bolesnih. Vjernici

su pred kip sv. Ante koji je prije nekoliko godina zahvaljujući berlinskim sponzorima nabavljen iz Italije, prinijeli strukove ljiljana. Sv. misu je predvodio fra Radoslav Tolić istaknuvši ti-

jekom propovijedi važnost jačanja identiteta, katoličkog i hrvatskog. Upriličen je blagoslov ljiljana i djece. Brojni vjernici su se i nakon misnog slavlja još dugo okupljali oko kipa sv. Ante okruženog bijelim ljiljanima i molili.

Osim proslave blagdana sv. Ante u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Berlinu bilježimo i druge vjerske aktivnosti. Organizirana je ponovno redovita mjesečna dječija molitva Gospine krunice. U molitvi krunice koja je započela procesijom oko crkve sv. Sebastijana, sudjelovali su i ovogodišnji prvopričesnici odjeveni još jedanput u prvopričesničku odjeću. Vjeronaučna godina u HKM Berlin je završena, a taj završetak je obilježen i nedjeljnim misnim slavljem i posebnom zahvalom za uspješnu školsku i vjeronaučnu godinu u crkvi sv. Sebastijana.

Tekst i snimka: Sonja Breljak

SINDELFINGEN

Sv. Ante – svetac svega svijeta

U prepunoj crkvi Hrvatske katoličke zajednice Sindelfingen u povodu blagdana Sv. Ante Padovanskog služena je svečana misa. Misu je uz voditelja zajednice fra Marinka Vukmana te dušobrižnika talijanske zajedni-

ce predvodio fra Vlado Ereš iz Švicarske.

U nadahnujetoj propovijedi, koja je popraćena srdačnim pljeskom vjernika, fra Vlado sveca svega svijeta predstavio je u nogometnom ozračju, koje

je ovih dana vladalo kako u Hrvatskoj tako i u cijeloj Europi. „Sveti Ante nam treba biti uzor jer je sličan po mnogočemu nama. Rođen je u jednoj zemlji, a živio je i umro u drugoj. Ostavio je svoj rodni kraj, svoju grudu, oca i majku. Njegov život slika je našeg života u kojem smo ostavili svoje ognjište i došli u ovu zemlju i ovdje našli drugi dom.“

Na kraju mise fra Marinko je blagoslovio svu djecu te im podijelio slatkiše i sličice s likom sv. Ante uz poruku roditeljima da odgajaju djecu u vjeri i da ih podignu što bliže Bogu jer je i sveti Ante pokazao kako je lijepo biti mlad i biti na Božjoj strani.

Proslavu blagdana i pobjedu vatrene vjernici su nastavili slaviti nakon mise u dvorani pokraj crkve uz domaći pršut, sir, vino i fritule, što su ih pripremile časne sestre i aktivni članovi zajednice. ■

WIESBADEN

Vjerno živio i propovijedao evanđelje

Blagdan sv. Antuna Padovanskoga svečano je proslavljen misnim slavljem u petak 13. lipnja u crkvi sv. Kilijana u Wiesbadenu, u kojoj se Hrvati katolici okupljaju na središnje misijsko misno slavlje. Svečanu misu je predvodio voditelj Hrvatske katoličke misije Wiesbaden dr. fra Ante Bi-

malo mlađi suvremenik sv. Franje Asiškoga kojega je bio sljedbenik. U početku mu je bila namjera postati redovnikom reda sv. Augustina, a postao je franjevac. Oduševljen sv. Franjom ne samo da je propovijedao i evanđelje, već ga je u doslovnom smislu riječi i živio pokazavši se ne

samo u teoriji nego i u praksi vjernim nasljednikom svoga utemeljitelja sv. Franje, a potom i Krista. Posebno je znamenit po duhovnoj strani kojemu su ljudi sa svih strana hrlili. Bio je jako učen pa je postao prvi profesor Franjevačkog reda, čak i provincijal. Misno slavlje uvećao je misijski zbor pod vodstvom s. Aukilije Milič. Valja podsjetiti kako je voditelj misije o. Bilokapić zajedno s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josipom Bebićem, voditeljem HKM Darmstadt fra Josipom Klarićem i pastoralnom suradnicom u HKM Darmstadt s. Anđelom Milas nakon sjednice hrvatskih katoličkih misija iz Majnsko-rajske regije u srijedu 11. lipnja u HKM Wiesbaden proslavio 60. rođendan.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Misno slavlje predvodio je o. Bilokapić

lokapić koji je na početku mise blagoslovio djecu i odrasle, a potom i cvijeće.

U propovijedi je između ostalog kazao: „Geslo današnjeg evanđelja glasi: 'Pođite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje'. Ove naredbe Kristove se u pravom smislu riječi držao današnji svetac Ante Padovanski. Dobio je naziv Padovanski jer je umro kraj Padove. Pokopan je u Padovi, a u tom kraju je ponajviše djelovao. Rodio se u glavnom gradu Portugala Lisabonu 1195. godine. Bio je

Među vjernicima djeca su bila obučena u narodne nošnje

Recepti sestre Anđelke

Kuhinja bez zidova – Recepti sestre Anđelke, Svjetlo riječi, Sarajevo – Zagreb, 2008., 238 str.

Kad sam počela pisati ove recepte, moja jedina želja je bila oduševiti djevojke i mlade žene, kao i sve zainteresirane, za „kuhinju bez zidova“, za kuhinju gdje žena svoje kuhanje neće shvaćati samo kao posao i obvezu nego puno više od toga. Htjela bih da svaka osoba kroz taj posao u svojim obiteljima izražava onaj dio sebe koji je temelj svake zrele komunikacije i stvaralačke moći, a to je ljubav. Posebno sam mislila na one koji žele kuhati, ali se ne usude jer se boje neuspjeha. Baš zbog takvih sam čak opisivala i detalje koji su možda suvišni za one koji znaju kuhati i koji su iskusni u tom poslu, napisala je u predgovoru s. Anđelka Jakovljević, školska sestra franjevska Krista Kralja

Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina, koja djeluje kao kuharica u Biskupiji u Mainzu. Knjiga je podijeljena u tri dijela. U prvom dijelu su slana jela, u drugom slatka, dok su u trećem dijelu, lijepo opremljene ilustrirane knjige, kao zasebna cjelina torte. Recepti za slana jela autorica posebno preporučuje zbog jednostavne pripreme, a ta jela se mogu pripremati i za svečane i svakodnevne objede. Jedan dio receptata posvetila je spremanju zimnice te je nastojala prenijeti svaki važni detalj koji će zainteresirane dovesti do dobre zimnice. Među receptima za slatka jela i torte ponuđen je izbor od jednostavnih kolača do svečanih torti. S. Anđelka je i u tim receptima temeljito opisala de-

talje kako u pripremanju tako i pri ukrašavanju i serviranju određene slastice. Knjigu čini posebno privlačnom to što je svaki recept detaljno opisan i popraćen fotografijom. Autorica u svojim receptima koristi namirnice do kojih se lako i jednostavno može doći.

Tekst i snimka: A. P.

ZGODE BAKE LUCE

E, neka su pobijedili!

– E, neka su naši pobijedili, kazala je Luca Rukavina, Hrvatica koja već dugo živi i radi u Frankfurtu u Njemačkoj.

Čistačica je, ili kako se to ljepše kaže, spremačica, kao i puno Hrvatica prve generacije „gastarbajtera“ koji su iz ovih ili onih razloga morali trbuhom za kruhom. Najprije joj je muž 60-ih godina prošloga stoljeća otišao na rad u Njemačku. Ona se brinula za djecu i čuvala ognjište. Kasnije kad su godine razdvojenosti činile svoje, a djeca odrasla, uputila se i ona za mužem.

– Bilo je teško. Nisam znala jezik, a morala sam prihvatiti posao koji su mi nudili, pripovijeda Luca.

– Čistila sam urede jedne banke u Frankfurtu. I to netko mora, takav je život.

Prije četiri godine muž joj je umro, a njoj je ostalo još svega nekoliko godina do mirovine, koju će, kaže, ako Bog da provesti u svom Lovincu u Lici. A gdje bi drugo, kad se tamo ponajbolje osjeća. I tako je ona iz dana u dan čistila urede u banci u Frankfurtu i nitko na nju nije posebno obraćao pozornost. Dođe, napravi posao i ode. Takav je život. Nije uvijek lako, a mora se raditi da bi se preživjelo, kako ona zna reći.

Nije ona posebno pratila sport. Čula je kako se danas igra važna utakmica, a nije ni sama razumjela o čemu se radi. Onda joj je susjed Mato, inače i sam Ličanin iz Gospića, objašnjavao kako se radi o Europskom nogometnom prvenstvu koje se igra u Austriji i Švicarskoj i da je Hrvatska u B skupini zajedno s Austrijom, Njemačkom i Poljskom te kako prve dvije vrste iz skupine idu u drugi krug natjecanja. Od svega je ona jedna jedva razumijela da danas u 18 sati Hrvatska igra s Njemačkom. I sve si misli kako su ti Nijemci jaki i da će teško biti našima u okršaju s njima. Tako i Luca skuhalo kavu, sjela pred televizor i počela gledati. Ni sama nije vjerovala da

Hrvatska vodi, i to 2:0. Ajde na kraju su Nijemci dali jedan gol, ali to nije pomelo njezino raspoloženje. Hrvatska je pobijedila veliku Njemačku s 2:1.

– E, neka su naši pobijedili. Sutra ću doći na posao u najljepšoj haljini s hrvatskom zastavom, pa neka svi znaju tko je Luca. Sutra ću i ja biti netko. Od uzbudenja nije mogla ni spavati. Jedva je čekala da svane. A onda je učinila onako kako je sebi obećala. Uputi se ona preko Glavnog frankfurtskog kolodvora na posao s hrvatskom zastavom. Čim je prošla portu, portir, inače Nijemac, samo što nije dobio srčani udar.

– Samo mi je nakon sinošnjeg poraza falila ova s ovom zastavom, promumljao je na njemačkom dijalektu.

Nije se ona dala obeshrabriti. Ude ona u urede i svima: – Guten Morgen!

Zatim je bez riječi počela mahati hrvatskom zastavom. Na trenutak su svi zastali i gledali je više nego li sve te godine koliko čisti u uredima.

– E, neka, došlo i mojih pet minuta, i neka su naši pobijedili, pomisli.

Onda na njezino zaprepaštenje iz svoga ureda izađe direktor i veli:

– Ja čestitati Vama na pobjedi Hrvatske, gospodo Luca.

– Hvala, gospodine direktore. Vaši biti dobri, ali naši biti bolji. I onda mu je pokušala na lošem njemačkom objasniti:

– Zna, gospodine direktore, za Hrvatsku mogu sa srcem igrati samo Hrvati. Drugi mogu za novac, ali ne uvijek uspješno.

On je čudno pogleda. Bio je to za nju jedan sasvim poseban dan, a direktor Nijemac možda još uvijek razmišlja što mu je željela poručiti.

K. Vranski

Da se ne zaboravi

Hrvatska katolička misija Bad Säckingen 1972.–2008., (za nakladnika: Alojzije Duvnjak; uredio: Vice Blekić), Hrvatska katolička misija Freiburg-Bad Säckingen, Freiburg, 2008., 168 str.

Ovih dana objavljena je još jedna u nizu vrijednih spomen-knjiga o hrvatskim katoličkim misijama u Njemačkoj – spomen knjiga o HKM Bad Säckingen. Nakladnika zastupa voditelj HKM Freiburg-Bad Säckingen fra Alojzije Duvnjak, a monografiju je uredio fra Vice Blekić. Monografija tekstem i slikama donosi sve ono važno što se na području misije događalo od njezina osnutka 1972. godine, pa do današnjih dana.

„Kako se živjelo, radilo, zarađivalo i privikavalo u tuđini, mogle bi se napisati debele knjige ili snimati nebrojeni filmovi. Ako se nešto pisalo ili snimalo, bilo je pod kontrolom jugokonzulata i UDBE, koja je Hrvate lažno prikazivala i ocrnjivala. Ono što je zapisano stvarno i istinito, nalazi se u raznim glasnicima, knjižnicama i monografijama hrvatskih katoličkih misija. Iako smo ovdje ostajali, osnivali obitelji i planirali budućnost, veza sa zavičajem i domovinom nije bila prekinuta, kao ni trajna čežnja za povratkom. Istina da volimo domovinu i svoj narod

potvrdila se za vrijeme velikosrpske agresije na Hrvatsku te Bosnu i Hercegovinu. Mnogi hrvatski sinovi i kćeri iz ovih krajeva Njemačke pohrlili su na prve linije bojišnice te tako životom branili svoj dom. Njima, kao i svim hrvatskim braniteljima, ostaje trajna hvala za spremnost i žrtvu. Mi smo ovdje, kao i ostali Hrvati u svijetu, budno osluškivali poziv svoje Crkve, naših biskupa, i rado se odazivali svakom pozivu za pomoć, kako materijalnu, tako i duhovnu“, ističe u uvodu o. Duvnjak. Tu su i prigodni tekstovi u povodu objavljivanja spomen-knjige predsjednika Vijeća HBK i BK BiH dubrovačkog biskupa mons. Želimira Puljića kao i pomoćnog biskupa Nadbiskupije Freiburg mons. Reinera Kluga, koji je u Nadbiskupiji na čelu Referata dušobrižništva za katolike drugih materinskih jezika. Tako mons.

Puljić ističe kako su hrvatski radnici i iseljenici svojim zauzetim radom i kršćanskim životom i svjedočenjem ispisali svijetle stranice naše hrvatske povijesti i povijesti Katoličke Crkve. „Htio bih ne samo pozdraviti, nego i

izreći Bogu zahvalu za dar vjere i ljubavi prema Crkvi i Domovini koju su naši radnici i iseljenici očitovali desetljećima okupljajući se u hrvatskim katoličkim misijama i pastoralnim centrima diljem svijeta. Na koncu želim neka svi naši ljudi ostanu vjerni Kristu i Evanđelju, Crkvi i njezinom misijskom poslanju. Posebice neka ostanu vjerni onom vjerničkom geslu iz Nina: 'Hrvatska katolička obitelj dnevno moli i nedjeljom slavi svetu Misu'."

Mons. Klug ističe kako su hrvatske katoličke misije za Crkvu u Freiburgu sa svojom vjerom i načinom kako je njeguju veliki dar, a samim tim su postale i dio Nadbiskupije. Tu je i informativan tekst o frajburškim nadbiskupima od početka misije do danas. Fra Vice Blekić piše o samoj misiji na više od 20 stranica o svemu važnome što se u misiji događalo u proteklom raz-

doblju, kako na pastoralnom tako i na opće-društvenom i nacionalnom području. Stjepan Herceg donosi važan tekst o Caritasu i socijalnom radu na području misije. „Njemačka je promijenila svoju politiku i svoje zakonodavstvo prema migrantima. Konkretno je priznala da je useljenička zemlja i da će većina migranata, pa tako i Hrvata i Hrvatice, za stalno ostati u Njemačkoj. Novim zakonom o doseljavanju regulirane su i mjere integracije koje moraju proći svi novopridošli migranti. Socijalni im radnici u tome trebaju pomoći. Caritas nije zaboravio ni starije migrante. I dalje mogu kod Caritasa dobiti potrebni stručni savjet“, piše Stjepan Herceg.

Misija je posebno bila aktivna u prikupljanju svekolike pomoći za Domovinskog rata, o čemu svjedoče brojna priznanja i zahvalnice. U spomen-knjizi su donešene i crtice iz Schwarzwalda, tekst o sudbini profesora Vjenceslava Čičeka, a tu su i važniji dokumenti iz života misije. Donešeni su i tekstovi o hrvatskom centru „Sv. Leopold Mandić“ u Rheinfeldenu, te o Kulturno-humanitarnoj zajednici „Bl. Ivan Merz“ u Lörrachu. U spomen-knjizi se do-

nose važni podaci iz misijskih matica. U dodatku fra Vice Blekić piše o Hrvatima i kršćanstvu, a tu je i sonetni vijenac Stanislava-Geze Milošića „Domovina Hrvata“. Na kraju su slikom doneseni još poneki znakovitiji detalji iz misije. HKM Bad Säckingen ne djeluje više samostalno, već je od 1. listopada 2001. ponovno u zajednici s HKM Freiburg. Za nadati se, kako se ističe i u spomen-knjizi, da će misija živjeti i djelovati dok bude Hrvata katolika na tome području, a ovom vrijednom knjigom otrgnuto je od zaborava sve ono što svjedoči o bogatom životu Hrvata na području HKM Bad Säckingen. Onima koji će se jednoga dana sustavnije pozabaviti pitanjem života Hrvata u Njemačkoj ili u svijetu, ova vrijedna spomen-knjiga bit će o neprocjenjive vrijednosti.

Adolf Polegubić

Napisala i priredila: Željka Čolić

Dragi mladi čitatelji!

Leto nam je stiglo, a s njim i sunčani dani i vrijeme odmora. S obzirom da će vas vanjske temperature zagrijavati, mi smo vam pripremili osvježavajuću temu za rashlađenje. Želimo svima ugodan odmor, a onima, koji putuju sretan put i povrata!

Posloži slova i dobit ćeš pet vrsta sladoleda

NILIJAVA

DALAKOČO

GODAJA

MILUN

NALIMA

Zanimljiva priповijest

Dan sladoleda

Mama, meni je strašno vruće, kaže Lili i nastavlja moljakkavim tonom: „Smijem li se rashladiti?“ Mama je znala na što Lili misli. Već danima, odkada je nastalo pravo ljetno vrijeme, uvijek ista priča. Lili čim doručkuje, moljaka za rashlađenje. Ne, to nije tuširanje niti paljenje ventilatora, nego sladoled. Lili jako puno voli sladoled. Uvijek bi ga mogla jesti. Zbog toga se toliko puta na dan prepire s mamom. A, mamu je već umorilo to stalno dogovaranje i prepiranje koliko sladoleda ona smije i može jesti. Danas je poranila, pomisli mama. Ako ovako nastavi, cijelo ljeto ćemo provesti u diskusijama. „Znaš što, zlato, imam iznenađenje za tebe“, reče mama, „danas je tvoj dan sladoleda, ti odlučuješ kada i koliko ćeš sladoleda jesti, ne moraš me pitati. Što kažeš na to?“ Lili nije mogla vjerovati. Njena želja se ispunila. Zbogom špinat i ostalo povrće. Može uživati u sladoledu koliko god želi i odgovori sretno: „O, mama, to je super. Idem odmah do hladnjaka!“

I Lili je brzo odjurila i uzela jedan veliki kornet, koji je oduševljeno pojela. Mamu to nije iznenadilo, a niti činjenica da je Lili nakon sat vremena opet odjurila do hladnjaka i uzela pak sladoled na štapiću. Ako ovako nastavi svaki sat, neće biti dosta, morat ćemo još nabaviti, pomisli mama i nasmiješi se. I stvarno prije ručka Lili je već pojela tri sladoleda. Dok je lizala svoj četvrti govorila je mami kako je onaj, koji je izmislio sladoled stvarno pravi genija-

lac. Kad je vrijeme ručka došlo, Lili nije bila gladna i nije mogla ručati, što je mama i očekivala. Međutim nije je nagovarala, nego je pustila neka sama odlučuje. A, Lili je bila oduševljena tom slobodom odlučivanja i otišla po još jedan sladoled. I tako je vrijeme prolazilo. Mama više nije brojala količinu sladoleda, a Lili bi često jurila do hladnjaka. Pred večer se dogodilo nešto neobično. Lili više nije jurila po sladoled, nego ležala na kauču, pa je mama upita: „Što je zlato, nije li nešto u redu? Hoćeš li da ti donesem koji sladoled?“ A, Lili odgovori nekako tiho: „Hvala mama, ne mogu sad“ i odmah zašuti. Mama je zagrlila, vidjevši kako se nijemo drži za trbuh. „Je li sve u redu?“, upita je nježno. „Boli me trbuh“, plačljivo će Lili. Mama je poljubi u čelo i reče: „Neću ti govoriti zašto je to tako. Ti to sama znaš.“ Lili se priljubi uz mamu: „Pa, dobro, možda sam pojela koji sladoled previše i možda sam trebala nešto drugo jesti.“ Smiješeći se mama nadoda: „Da, sad si se sama uvjerila u to. Sladoled je desert, a ne glavno jelo, niti može biti ručak ili večera. Sad ću ti skuhati čaj i napraviti sendvič. A, sutra možemo napraviti možda dan špinata, što kažeš na to?“ Lili se nasmiješi. „Ma, ti se samo šališ. Nećemo nikad više raditi neke dane, nego ćemo jesti raznoliku hranu, kao i dosad. Ovakva iznenađenja nisu više potrebna“, odgovori brzo Lili misleći s grozotom na to kako bi izgledao dan špinata ili mrkve...

Izgubljene riječi

Upiši riječi na odgovarajuće mjesto

Parizu – Kini – zemljama – receptima – Grci –
današnje – šećera – podataka – vrste – Italiji

Već prije 5000 godina su u _____ pravili prvi
sladoled. Isto tako su u antičko doba stari Rimljani i _____
znali za osvježavajuće djelovanje sladoleda.

Točnih _____ nema o podrijetlu slado-
leda, ali se smatra da se u _____ već davno
pravio sladoled.

Prvi francuski kafić je otvorio Talijan Francesco Procopio di
Cultelli, kuhar Ludwiga XIV., 1660.g. u _____, gdje
se prodavao sladoled. Oko 1692.g. je napisan talijanski popis
sa _____ za sladoled, koji se sas-
toji od _____, leda, soli, limunovog soka i
raznog voća ili čokolade. Oko 1700.g. se sladoled proširio i u
drugim _____ Europe.

Od 1864.g. postoji sladoled, koji u _____
vrijeme poznajemo sa dodatkom mlijeka i vrhnja sa odgovaraju-
ćim zamrzavanjem. Danas imamo raznorazne _____
sladoleda, koji su uvijek osvježavajuća poslastica.

Znate li

- da je 1770.g. otvorena prva poznata „Gelateria“ u New Yorku
- da je prva tvornica sladoleda 1851. godine u Baltimo-ru (USA) stavljena u pogon
- da je 1903.g. izumljen sladoled na štapiću, a 1923. ga je Harry Bust patentirao

Pitalice

1) Sladoled se sastoji od

- a) brašna, germe i mlijeka
- b) mlijeka, vode, šećera i vrhnja
- c) soli, mlijeka i kukuruza

2) Grčki liječnik Hipokrat je oko 400 g. prije Krista liječio svoje pacijente s

- a) napitkom od soli
- b) napitkom od jogurta
- c) napitkom od leda

3) U Rusiji se sladoled najviše jede

- a) zimi
- b) ljeti
- c) proljeću

4) Najpoznatija hrvatska tvrtka za proizvodnju sladoleda se zove

- a) Medo
- b) Ledo
- c) Nedo

5) U Ujedinjenim Arapskim Emiratima se sladoled pravi i od?

- a) kamilinog mlijeka
- b) kamiline masti
- c) kamilinog mesa

Rješenje: 1b, 2c, 3a, 4b, 5a

„Šale“

Putovanje

U turističkoj agenciji jedna mlada dama pita:

— Želite li letjeti preko Atene ili Bukurešta?

Odgovara putnik:

— Ne, samo preko ljeta!

Hotelska soba

Putnik na recepciji u hotelu:

— Imate li još slobodnu sobu?

— Na žalost nemamo, odgovara recepcioner.

— A, da dođe predsjednik, bili onda imali?, upita opet putnik.

— Naravno, uvijek, brzo će recepcioner.

— Dobro, onda mi dajte njegovu sobu. On danas neće doći, veselo će putnik.

Doručak

U hotelu se obraća gost konobaru:

— Molim dva jaja, jedno pretvrdo kuhano drugo sirovo, izgorjeli toast i onu mlaku mutnu tekućinu, koju nazivate kavom.

Konobar:

— Nisam siguran hoćemo li Vam moći ispuniti želje.

Gost:

— Zašto ne? Pa, jučer je odlično uspjelo!

Odmori

Razgovaraju dvije susjede.

Prva: Čula sam da ove godine ne putujete u Argentinu.

Druga: Ne, to je pogrešno. Prošle godine nismo putovali za Argentinu, a ove godine ne putujemo za Floridu!

Sv. Brigita Švedska

Rješenje pošaljite najkasnije do 28. kolovoza

Mariotti Solda	Radionica za izradu brusova	„Razred“	Slikar Danilovič Majkovski	Riječ iz francuskog jezika	Američki pisac Levin	Gravitacija (sila...)	Planina u Turskoj	„Školska godina“	Marka Bateria	Španjolska	Biće s dvije noge	Povijesna francuska pokrajina	Grčko slovo	Ante Ančić
Svetica 1302.–1373. blag. 23.7.														
„Radijus“		Sporedna djela pisca Puno je...								Švedska kraljevska dinastija T. Ivald				
Kukac ravno-krilac								Morski graben Skladatelj Cossato						Uređen prostor za skijanje
Staviti komu... na rep					Pisac Pietro Glumica Culina								Sumpor Najveća otrovna zmija	
Mala Ada						Uzdah negodovanja A. Dobrić				Prilično jak I. Klasnić				
Okretati se oko osi								Žitelji otoka „Iza“ Urugvaj						
Arijana Culina			Kineski ... Kineski mislilac				Nogometaš Modrić					Ana Jelutić Pijanist Pogorelić		
Turska postrojba														
Imala je ...														
Osamljeno mjesto														
... mu gromova					Dusik Stara zemljišna mjera									
Biskupska kapa														
Glumica Martinelli														
Tal. glazbeni pisac Vito														
Simbol kisika		Divovski tropski guster	Omari- na, sparina	Šaljivac Repriza										
Širi pobožnost kao ...														
Rock-skupina Paula Wellera					Makar, premda Uz, do, pokraj				Rukometni Ballid Uzvik dozivanja					
Grčka muza pjesništva						Neprofesionalna Island								
Carinski službenik								Mario Ančić „Rabat“			„Telefon“ Austrija			
Divovsko biblijsko pleme					Siromašna osoba							Robert Altman		

MÜNCHEN

Proslava Tijelova

Blagadan Tijelova, 22. svibnja, koji se ove godine slavio pod geslom „Vjera nas naša oblikuje“ okupio je tisuće vjernika različitih nacionalnosti na minhenski Marienplatz gdje se slavilo središnje misno slavlje, koje je predvodio novi minhenski nadbiskup dr. Reinhard Marx. Uz brojne katoličke vjernike u misnom slavlju i ophodu sudjelovali su i ugledni gosti iz političkog života bavorske vlade predvođeni ministrima Thomasom Goppelom, Joachimom Hermannom, te minhenskom gradonačelnicom Christinom Strobl. Među šarolikim mnoštvom različitih nacionalnih skupina isticala se i velika skupina hrvatskih vjernika predvođena voditeljem misije fra Tomislavom Dukićem i fra Lukom Livajom. Internacionalnost Katoličke Crkve se posebno očituje u ovoj biskupiji u kojoj živi oko 150.000 stranih katolika, a među njima najveću skupinu čine hrvatski vjernici. Već 6 desetljeća hrvatski iseljenici žive u milijunskoj metropoli, i od samih početaka svog iseljeničtva pa sve do današnjih dana pokazuju svoju neizbrisivu povezanost s korijenima i vjerom svoga naroda. Tako je bilo i za vrijeme tije-

U ophodu se posebno isticala skupina hrvatskih vjernika

lovske mise i ophoda kroz grad. U koloritu raznolikih hrvatskih nošnji, hrvatskih zastava i stjegova s likom Gospe Sinjske, Hrvati svih generacija su s ponosom isticali kako su narod koji je obogatio život sredine u kojoj žive i narod koji vječno živi glavne odrednice svoga naroda, bogoljublje, domoljublje i čovjekoljublje. Internacionalnost Crkve na ovom prostoru očitovala se i u prinošenju darova na oltar koje su prinosili vjernici različitih nacionalnih skupina koji žive na pod-

ručju nadbiskupije München-Freising. Tako su četiri hrvatske djevojčice Ivona Čovo, Mirela Gaube, Nina Miličević i Lisa-Maria Holzinger, obučene u narodne nošnje naših krajeva prinijele na oltar cvijeće. Nakon misnog slavlja uslijedio je ophod od Marienplatz do „Vrata pobjede“ u Ludwigstrasse. Najbrojniju skupinu od 21 strane katoličke misije činili su hrvatski vjernici među kojima se nalazio i generalni konzul Vladimir Duvnjak.

Tekst i snimka: A. Drmić

MEĐUNARODNI SUSRETI U HATTERSHEIMU

Integracija je dvosmjerni proces

Sve je pozdravila izaslanica za strance Hrvatica Bosiljka Barbara Dreher

U subotu 7. lipnja održan je 21. međunarodni susret u Starome poštanskom dvoru u Hattersheimu na Majni u organizaciji izaslanice za strance Bosiljke Barbare Dreher, a u suradnju s Vijećem stranaca toga grada te stranih kulturnih društava i Nje-

mačkog pjevačkog društva iz Hattersheima. U bogatome kulturnom programu, koji je vodila Hrvatica Kristina Kovačević, predstavila su se njemačka društva, škole te strani sugrađani svojom kulturnom i folklornom baštinom. Hrvati su s Nijemcima na štan-

du Njemačko-hrvatskog društva ponudili svoje kulinarske proizvode. Nastupila je i folklorna skupina iz Hrvatske katoličke misije Main-Taunus/Hochtaunus pod vodstvom Dražene Brešić sletom hrvatskih kola i plesova. Sve je pozdravio gradonačelnik Hattersheima Hans Franssen i poželio svima dobrodošlicu. Posebno je pohvalio djelovanje izaslanice za strance Bosiljke Barbare Dreher, koja godinama uspješno vodi proces integracije u tom gradu, kao i Vijeće stranaca. U svome pozdravnom govoru Bosiljka Barbara Dreher, koja je rođena u Fuki nedaleko od Vrbovca, kazala je kako je cilj susreta zajedništvo svih koji žive u Hattersheimu te da je integracija moguća samo s obje strane. Hrvatska zastupnica u Vijeću stranaca Božica Krug kazala je kako uz Hrvate u Hattersheimu žive predstavnici još 94 nacije. „Naša zadaća jest da se svaka nacija ovdje osjeća kao u drugoj domovini te da svoju kulturu i običaje podijeli s drugima. Naše zajedništvo neka bude na obogaćenje svima!“

Tekst i snimka: Adolf Polegubić

Da ga podmažem

- Probudi se, kaže žena mužu: „Upravo sam čula miša kako cvilil
- I što očekuješ od mene“, kaže muž: „Da ga ulovim i podmažem?“

Mučenik

Došla žena u raj i traži svog odavno preminulog muža. Dođe do Svetog Petra i kaže:

- Sv. Petre tražim svoga muža. Nema ga nigdje.“
Kaže Sv. Petar:
- Samo malo da pogledam u knjigu raja. Hmmm ... Nema ga. Idem pogledat u knjigu pakla ... Nema ni ovdje. Probat ću u knjizi čistilišta ... Nema ga. A koliko ste bili u braku?
Žena:
- Oko 50 godina.
Sv. Petar:
- Pa što niste odmah rekli! Sigurno je među mučenicima.“

Treća žena uvijek zna

Pričaju žene dok se friziraju. Kaže prva:

- Moj muž je rekao da ide kod brata i ja nazvala i nema ga tamo.
Kaže druga:
- Moj je rekao da ide kod svoje majke, a ja nazvala, a ono njega tamo nema.
Kaže treća:
- Ja uvijek znam gdje je moj muž.
Kažu ove dvije:
- Ma nemoguće!
Kaže treća:
- Moguće je, ja sam udovica.

Pijan a ne i lud

Vozi Jozo pijan kad ga zaustavi policajac:

- Gospodine, smrdite na alkohol.
- Pijan sam.
- Ako ste pili, zasto niste dali ženi da vozi?
- Ako sam pijan, nisam i lud.

Dijete ponašanje uči od vas

To znači da, kada partnera upitate da vam doda sol, to morate činiti s popratnim „molim“ i „hvala“. I više od toga. Dijete će pritom upiti i boju vašeg glasa i intonaciju. Učinite li to s dozom ljutnje, ono vaše manire neće registrirati. Zaključak slijedi – i izraz ljutnje spada u kategoriju ružnog ponašanja.

Baš kao i u svakom odgojnom procesu, od odvikavanja od peleni i dudu varalice pa do učenja bontona, dosljednost je ključ uspjeha. Upijanje

manira dugotrajan je proces za koji je potrebno puno vježbe, a u njemu bi trebali sudjelovati svi – vi, partner, baka, odgajatelj u vrtiću, teta, ujak ... Djecu treba ostaviti da se igraju sama, no postoje trenuci u kojima se odrasli trebaju umiješati. Dopusti li vaš suprug klinku da se igra hranom, a vi mu to izričito zabranjujete, on će biti zbunjen i neće znati što se od njega očekuje. Što učiti dijete i čime započeti? Evo popisa osnovnih obrazaca lijepoga ponašanja:

Ponašanje za stolom

Što očekivati: S tri godine dijete bi trebalo samo jesti koristeći ili žlicu ili vilicu. Za vrijeme jela trebalo bi mirno sjediti za stolom, i to 15 do 20 minuta, te se nakon jela samo umiti i oprati ruke.

Što činiti: Već s navršenom godinom treba poticati dijete da jede samo. Jelo mu servirajte na tanjuru koji

ne može razbiti. Igra li se dijete hranom i baca je na pod, kritizirajte njegovo ponašanje. 'Ne bacamo hranu na pod, to nije lijepo. Ako ne želiš više jesti, reci: „Ne bih više, hvala“, i napusti stol', primjer je kojim bismo se svakodnevno trebali služiti.

Ivana Bobanac

www.tportal.hr/lifestyle/obitelj/fset.html

Fantastični oslići

Sastojci za 4 osobe: 4 oslića srednje veličine; 3-4 žlice limunova soka; malo Vegete za posipavanje; ulje za prženje.

Za paniranje: 1 vrećica Fant smjese za pohanje.

Priprema: Osliće očistite, operite i poprskajte limunovim sokom izvana i iznutra, a iznutra pospite Vegetom za posipavanje.

Fant smjesu za pohanje istresite na plitki tanjur, uvaljajte u nju ribu i prstima lagano pritisnite Fant smjesu radi boljeg prianjanja. Ovako panirane osliće pržite u zagrijanom ulju sa svake strane oko 5 minuta.

Posluživanje: Uz pohane osliće poslužite kuhano povrće, krumpirovu salatu ili prženi krumpir.

Savjet: Na ovaj način možete panirati i neku drugu ribu, primjerice srdelice, lignje, repiće račića ili riječnu ribu.

Mala tajna: Ribu nije potrebno soliti, a Fant smjesi za pohanje možete po potrebi dodati i malo mrvica.

Izvor: www.coolinarika.com

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

N	O	G	O	S	T	U	P	□	S	V	R	A	B
I	V	A	N	K	R	S	T	I	T	E	U	□	A
J	E	D	A	R	□	I	N	A	K	I	Ć	M	K
E	L	A	T	□	I	I	□	L	I	□	M	R	
S	I	R	A	R	S	T	V	O	□	O	T	L	E
E	K	I	□	A	R	I	S	T	I	D	□	I	N
R	O	J	A	S	□	□	S	T	O	Ž	I	N	A
O	□	A	V	A	□	□	□	□	□	E	N	A	C
D	A	□	A	D	□	□	□	□	□	N	A	R	□
I	M	A	T	I	□	□	□	□	□	E	T	□	S
O	B	R	A	T	□	□	□	□	□	U	U	T	
□	L	A	R	I	□	□	□	□	□	J	I	R	I
K	E	L	□	□	□	□	□	□	□	Z	O	V	□
A	M	S	T	E	R	D	A	M	□	R	□	A	G
N	□	K	R	S	T	I	M	V	O	D	O	M	□
T	E	□	E	T	I	D	E	□	N	A	P	A	D
A	T	O	N	E	□	□	B	R	I	N	E	T	A
T	E	N	E	R	I	F	E	□	Ž	□	R	E	D
A	R	A	R	I	T	A	□	P	E	S	A	R	O

Vjernici iz HKM Wiesbaden nakon misnog slavlja na blagdan sv. Ante Padovanskoga 13. lipnja s voditeljem misije o. Bilokapićem

KELKHEIM

Krizmanici s biskupom

Požeški biskup mons. Antun Škvorčević podijelio je sakrament potvrde 31. svibnja u Hrvatskoj katoličkoj misiji Main-Taunus/Hochtaunus. Sakrament je primilo 28-ero mladih. Na slici su zajedno s mons. Škvorčevićem, voditeljem misije fra Željkom Čurkovićem i pastoralnom suradnicom s. Magdalenom Višić.

Sakrament potvrde u HKM München podijelio je riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić. Sakrament je primilo 84-ero mladih.

ENTDECKEN SIE KROATIEN!

ODMOR U HRVATSKOJ!

